

ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING AMONG BURAPHA UNIVERSITY STUDENTS
OF THE CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND B.E. 2560 SECTION 3
RIGHTS AND LIBERTIES OF THAI CITIZENS

อัญรัตน์ ยี่งตระกูล

มหาวิทยาลัยบูรพา

2560

ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

อัญรัตน์ ยิ่งตระกูล

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
2560
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING AMONG BURAPHA UNIVERSITY STUDENTS
OF THE CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND B.E. 2560 SECTION 3
RIGHTS AND LIBERTIES OF THAI CITIZENS

AUNYARAT YINGTHAKOOL

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR THE MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
IN GENERAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL OF PUBLIC ADMINISTRATION
BURAPHA UNIVERSITY

2017

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางาน
นิพนธ์ของ อัญรัตน์ ยิ่งตระกูล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. สุนิ หงษ์วิเศษ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการ
บริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อานนท์ วงษ์แก้ว)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

59930026: กลุ่มวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความรู้/ความเข้าใจ/รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย/สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

อัญรัตน์ ยิ่งตระกูล: ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย (KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING AMONG BURAPHA UNIVERSITY STUDENTS OF THE CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND B.E. 2560 SECTION 3 RIGHTS AND LIBERTIES OF THAI CITIZENS) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: สุปราณี ธรรมพิทักษ์ ปี พ.ศ. 2560

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิต และ เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จำนวน 400 คน โดยเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่สถิติบรรยาย (Descriptive statics) ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และสถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า (t-test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน มีความรู้ความเข้าใจต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.75 อยู่ในระดับที่มีความรู้ดีมาก และร้อยละ 10.00 อยู่ในระดับดี ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ พบว่า นิสิตที่มีเพศ คณะที่ศึกษา ภูมิภาค การไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

59930026: CONCENTRATION: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A. (GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: KNOWLEDGE/UNDERSTANDING/THE KINGDOM OF THAILAND/REGARDING RIGHTS AND LIBERTIES OF THAI CITIZENS
AUNYARAT YINGTHAKOOL: KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING AMONG BURAPHA UNIVERSITY STUDENTS OF THE CONSTITUTION OF THE KINGDOM OF THAILAND B.E. 2560 SECTION 3 RIGHTS AND LIBERTIES OF THAI CITIZENS. ADVISORY COMMITTEE: SUPRANEE THAMMAPITHAK 2017

The purposes of this study were to examine and compare a level of knowledge and understanding among Burapha University students of the constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560 in section 3, regarding rights and liberties of Thai citizens. The data were collected from 400 undergraduate students, studying at Burapha University, Bang Saen Campus. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The descriptive statistics used to analyze the collected data included frequency and percentage. Also, the inferential statistical tests, which were the test of t-test, One-way ANOVA, and the test of Scheffe' to test the difference between pairs were administered at a pre-set of a significant level at .05.

The results of the study revealed that while 75 percent of the undergraduate students participating in this study demonstrated a high level of knowledge and understanding of the constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560 in section 3, regarding rights and liberties of Thai citizens, only 10 percent of them showed their understanding at a good level. Finally, based on the results from the comparisons, it was found that there were differences in the level of knowledge and understanding of the constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560 in section 3, regarding rights and liberties of Thai citizens among undergraduate students who had different gender, faculty, background, level of participation in voting, and level of information on constitution received at a significant level of .01.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากท่านที่ได้อนุเคราะห์ ให้ความช่วยเหลืออย่างยิ่ง โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ ดร. พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ที่ได้ให้คำแนะนำเรื่องแบบสอบถาม, ดร.กฤษฏา นันทเพ็ชร ที่ให้กรอบแนวคิดทางการศึกษา, ดร. สุปรานี ธรรมพิทักษ์ ที่ได้ช่วยเหลือ เสนอแนะ และแก้ไขปัญหาในทุกด้านของการศึกษาวิจัย ในฐานะกรรมการสอบงานวิจัย ที่ได้ให้คำแนะนำในการดำเนินงานวิจัย ส่งผลให้การศึกษสำเร็จล่วงด้วยดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณความร่วมมือของ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ระดับปริญญาตรี ที่ร่วมตอบแบบสอบถาม และได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วน ทำให้ได้ผลการศึกษาที่ได้เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านและผู้ทำ ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างยิ่ง

อัญรัตน์ ยิ่งตระกูล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ.....	11
แนวคิดรัฐธรรมนูญ	21
ความสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560	21
หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย	24
ข้อมูลพื้นที่.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	37

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	53
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	53
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง.....	56
ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	58
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย	61
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	65
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	75
สรุปผลการวิจัย	75
อภิปรายผลการวิจัย.....	76
ข้อเสนอแนะ	80
บรรณานุกรม	82
ภาคผนวก.....	85
ประวัติย่อของผู้วิจัย	90

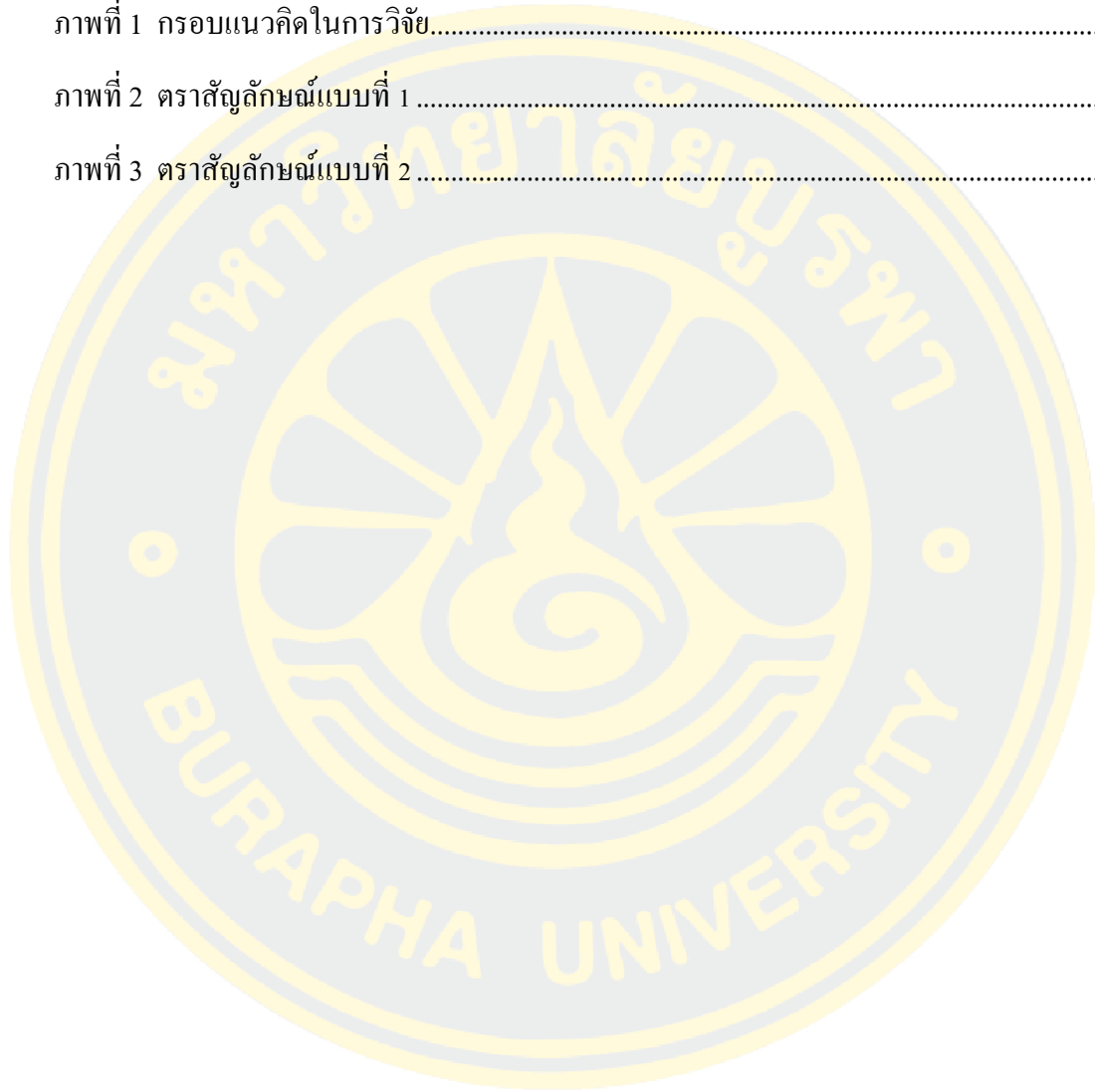
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 สังกะระห์เพื่อทบทวนวรรณกรรม.....	41
ตารางที่ 2 สรุปเปรียบเทียบความสอดคล้องของตัวแปร.....	51
ตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม	54
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	58
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	59
ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่ศึกษา	59
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา	60
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ.....	61
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสาร.....	61
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ	62
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละระดับความรู้ ของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามเพศ ..65	
ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชน ชาวไทย จำแนกตามอายุ	66
ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความรู้ความเข้าใจใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามอายุ.....	66
ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	67

ตารางที่ 16	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	68
ตารางที่ 17	การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาว ไทย จำแนกเป็นคณะที่ศึกษา	69
ตารางที่ 18	การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกเป็นภูมิภาค.....	70
ตารางที่ 19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ ในรัฐธรรมนูญฯ กับนิสิตที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน	71
ตารางที่ 20	การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกเป็นรายคู่	72
ตารางที่ 21	การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยพุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามตัวแปรการไปใช้สิทธิ	73
ตารางที่ 22	การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามตัวแปรการ รับรู้ข้อมูลข่าวสาร	73
ตารางที่ 23	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	74

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ภาพที่ 2 ตราสัญลักษณ์แบบที่ 1	32
ภาพที่ 3 ตราสัญลักษณ์แบบที่ 2	32

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงการปกครองของไทย ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 นับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์ การปกครองของชาติไทย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลง การปกครองจากระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ สาเหตุที่เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7 แห่งราชวงศ์จักรีทรงมีพระราชประสงค์ที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นหลักในการปกครองของประเทศให้แก่ประชาชนชาวไทย หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 เศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ผลอันนี้ได้กระทบมาถึงไทยด้วย พระองค์ได้แก้ไขเศรษฐกิจโดยปลดข้าราชการออก ยังความไม่พอใจในหมู่ข้าราชการและได้อิทธิพลจากตะวันตก เกี่ยวกับอุดมการณ์ทางการเมือง ทำให้กลุ่มคนหนุ่มต้องการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันรัฐบาลได้ออกกฎหมายเก็บภาษี อาทิ ภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน จากรายการ ทำให้เกิดความไม่พอใจในหมู่ข้าราชการทหาร และราษฎรทั่วไปจึงทำให้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง โดยการปฏิวัติ มีคณะผู้รักษาการพระนครฝ่ายทหาร ซึ่งประกอบด้วย พันเอกพระยาพหลพยุหเสนา พันเอกพระยาทรงสุรเดช และพันเอกพระฤทธิอัคนย์ เป็นผู้บริหารประเทศ

ต่อมาในวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราว เรียกว่า “พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว” สาระสำคัญของธรรมนูญการปกครองฉบับนี้ได้แก่ การที่กำหนดว่าอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศหรืออำนาจอธิปไตยเป็นของราษฎรทั้งหลาย การใช้อำนาจสูงสุดก็ให้มีบุคคลคณะบุคคลเป็นผู้ใช้อำนาจแทนราษฎร ดังนี้ คือ พระมหากษัตริย์ สภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการราษฎร ศาล ลักษณะการปกครองแม้จะเปลี่ยนระบอบการปกครองมาเป็นประชาธิปไตยแต่ก็ถือว่าพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศ เป็นสถาบันที่ถาวรและมีการสืบราชสมบัติต่อไปในพระราชวงศ์ การปฏิบัติราชการต่าง ๆ จะต้องมีกรรมการราษฎรผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ โดยได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการราษฎรจึงจะใช้ได้ สถาบันที่เกิดขึ้นใหม่คือ สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีอำนาจทางนิติบัญญัติ ออกกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งเมื่อพระมหากษัตริย์ลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้แล้วจึงมีผลบังคับได้ เหตุนี้ในระยะแรกของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง สภาผู้แทนจึงเป็นสถาบันที่มีอำนาจสูงสุดในทางการเมือง

ส่วนการใช้อำนาจตุลาการยังคงให้ศาลยุติธรรมที่มีอยู่แล้วพิจารณาพิพากษาคดี ให้เป็นไปตามกฎหมายได้ตามเดิม กระทั่งถึง วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรสยาม ฉบับถาวร ซึ่งมีหลักการต่างกับฉบับแรกในวาระสำคัญหลายประการ อาทิ ได้เปลี่ยนระบอบการปกครองเป็นการปกครองแบบรัฐสภา ทั้งนี้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2475 ได้บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นประมุขไม่ต้องรับผิดชอบทางการเมืองเป็นผู้ใช้อำนาจทางคณะรัฐมนตรี ซึ่งพระมหากษัตริย์ ทรงแต่งตั้งให้บริหารราชการแผ่นดิน แต่คณะรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินต่อสภาผู้แทน รัฐสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติมิได้ใช้แต่เพียงอำนาจนิติบัญญัติเท่านั้น แต่มีอำนาจที่จะควบคุมคณะรัฐมนตรีในการบริหารแผ่นดินด้วย แต่อย่างไรก็ตาม คณะรัฐมนตรีรวมทั้งพระมหากษัตริย์ซึ่งประกอบกันเป็นรัฐบาลก็มีอำนาจที่จะยุบ สภาผู้แทนได้ หากเห็นว่าได้ดำเนินการไปในทางที่จะเป็นภัยหรือเสื่อมเสียผลประโยชน์สำคัญของรัฐที่มีผลเท่ากับถอดถอนสมาชิกสภาที่ได้รับเลือกตั้งมาเพื่อให้ราษฎรเลือกตั้งใหม่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์นั้น ได้บัญญัติว่าพระมหากษัตริย์ดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ (ประวัติและความเป็นมาของวันรัฐธรรมนูญ, 2560) รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เป็นเครื่องกำหนดระเบียบแบบแผนของสังคม เพื่อเป็นการระลึกถึงรัฐธรรมนูญฉบับแรก อันเป็นฉบับถาวร และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานให้กับปวงชนชาวไทย ทางราชการจึงกำหนด วันที่ 10 ธันวาคมของทุกปีเป็นวันรัฐธรรมนูญ

นับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองตั้งแต่ พ.ศ. 2475 มาจนถึงปัจจุบันรัฐธรรมนูญไทยมีทั้งสิ้น 20 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 รัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยาม พุทธศักราช 2475 ประกาศใช้บังคับเมื่อ วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 5 เดือน 13 วัน

ฉบับที่ 2 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2475 ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 มีทั้งหมด 68 มาตรา รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 13 ปี 5 เดือน

ฉบับที่ 3 รัฐธรรมนูญฉบับราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2489 ประกาศและบังคับใช้เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 มีทั้งหมด 96 มาตรารวมอายุการประกาศและการบังคับใช้ 1 ปี 5 เดือน 28 วัน

ฉบับที่ 4 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2490 ประกาศและบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 มีทั้งหมด 98 มาตรา รวมอายุการประกาศใช้ 1 ปี 4 เดือน 14 วัน

ฉบับที่ 5 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2492 ประกาศและบังคับใช้ เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2492 มีทั้งหมด 188 มาตรา รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 2 ปี 8 เดือน 6 วัน

ฉบับที่ 6 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2475 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2495 ประกาศและบังคับใช้ วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2495 มีทั้งหมด 123 มาตรา รวมอายุ และประกาศบังคับใช้ 6 ปี 7 เดือน 12 วัน

ฉบับที่ 7 รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2502 ประกาศและบังคับ ใช้เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2502 มีทั้งหมด 20 มาตรา รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 9 ปี 4 เดือน 20 วัน

ฉบับที่ 8 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 ประกาศและบังคับใช้ เมื่อวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2511 มีทั้งหมด 183 มาตรา รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 3 ปี 4 เดือน 20 วัน

ฉบับที่ 9 รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2515 ประกาศและบังคับ ใช้เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2515 มีทั้งหมด 23 มาตรา รวมอายุการประกาศและบังคับใช้เมื่อ วันที่ 15 ธันวาคม 2515 รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 1 ปี 9 เดือน 22 วัน

ฉบับที่ 10 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517 ประกาศและบังคับใช้ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2517 มีทั้งหมด 238 มาตรา รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 2 ปี

ฉบับที่ 11 รัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2519 ประกาศและบังคับใช้เมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2519 มีทั้งหมด 29 มาตรา รวมอายุการประกาศและบังคับใช้ 1 ปี

ฉบับที่ 12 รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2520 ประกาศและบังคับ ใช้เมื่อใช้เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 มีทั้งหมด 27 มาตรา

ฉบับที่ 13 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2528) ประกาศและบังคับใช้เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2521 มีทั้งหมด 206 มาตรา

ฉบับที่ 14 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ประกาศและบังคับใช้ เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พุทธศักราช 2534 มีทั้งหมด 33 มาตรา

ฉบับที่ 15 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ประกาศและบังคับใช้ เมื่อวันที่ 9 มีนาคม พุทธศักราช 2534 มีทั้งหมด 223 มาตรา

ฉบับที่ 16 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ประกาศและบังคับใช้ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2540 มีทั้งหมด 336 มาตรา

ฉบับที่ 17 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2549 (ฉบับชั่วคราว) ประกาศและบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2549 มีทั้งหมด 39 มาตรา

ฉบับที่ 18 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (รัฐธรรมนูญ ฉบับลงประชามติ) ประกาศและบังคับใช้เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2550 มีทั้งหมด 309 มาตรา

ฉบับที่ 19 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ประกาศและบังคับใช้เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 มีทั้งหมด 19 มาตรา

ฉบับที่ 20 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกาศและบังคับใช้เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2560 มีทั้งหมด มีทั้งหมด 279 มาตรา

โดยทั่วไปประเทศไทยของเราจะมีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยขึ้นมาใหม่ ภายหลังจากการปฏิวัติรัฐประหาร หรือมีความขัดแย้งกันมาในการบังคับใช้กฎหมายรัฐธรรมนูญ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ถูกร่างขึ้นหลังการยึดอำนาจโดย คปค. (ถูกเปลี่ยนชื่อเป็น คมช. หรือ คณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ ในภายหลัง) ในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ไม่ได้ถูกร่างขึ้นหลังการปฏิวัติรัฐประหาร แต่ถูกร่างขึ้นเพราะมีความขัดแย้งเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ความต้องการเปลี่ยนกฎหมายให้ดีขึ้น ปรับปรุงระบบการเลือกตั้งใหม่ทั้งหมด มีการจัดตั้งองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญขึ้นมา แต่ความแตกต่างของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ร่างโดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และผ่านการรับรองโดยสมาชิกรัฐสภา (ส.ส. และ ส.ว.) ในขณะที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ร่างโดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ และผ่านการลงประชามติโดยประชาชนคนไทยทั่วประเทศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกฉบับนั้น ทางผู้ร่างได้นำเอาข้อดีของกฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศต่างๆทั่วโลกมาเป็นหลัก แล้วปรับแต่งให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและจารีตประเพณีของไทย ซึ่งโดยส่วนมากแล้วจะนำมาจากกฎหมายรัฐธรรมนูญของประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศเยอรมัน เป็นต้น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2559)

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ก็มีการบัญญัติมาตราต่าง ๆ เพิ่มเติมมากขึ้นกว่ารัฐธรรมนูญฉบับก่อน โดยเฉพาะในหมวดสิทธิเสรีภาพ การประกาศใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไว้ในหมวดที่ 3 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่ให้การรับรอง และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากที่สุดเท่าที่เคยมีมา

สิทธิและเสรีภาพเป็นรากฐานสำคัญในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย การที่จะรู้ว่าการปกครองของประเทศใดมีความเป็นประชาธิปไตยได้มากน้อยเพียงใด ต้องดูที่สิทธิเสรีภาพของประชาชนในประเทศนั้น ๆ เป็นสำคัญ ถ้าประชาชนมีสิทธิเสรีภาพมาก

ความเป็นประชาธิปไตยของประเทศนั้นก็มีมาก หากสิทธิเสรีภาพของประชาชนถูกจำกัดหรือถูก
 ลิดรอนโดยผู้มีอำนาจในการปกครอง ประชาธิปไตยก็จะมีไม่ได้ ด้วยเหตุนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ของไทยทุกฉบับ จึงได้บัญญัติคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้อย่างแข็งขัน

การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นหลักการพื้นฐานที่สำคัญของรัฐเสรี
 ประชาธิปไตย การกระทำของรัฐทั้งหลายต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับคุณค่าอันสูงสุดของ
 มนุษย์ด้วยเหตุนี้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนจึงเป็นรากฐานที่สำคัญที่รัฐจักต้องยอมรับรองและ
 ให้ความคุ้มครองแก่ประชาชน โดยต้องบัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของ
 ประชาชนไว้ในกฎหมายสูงสุดของประเทศอันได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นสิ่งยืนยันถึงการ
 เคารพและให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่รัฐยอมรับ
 รับรองและให้ความคุ้มครองตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะสิทธิเสรีภาพในอันที่จะเข้าไปมี
 ส่วนร่วมในกระบวนการสร้างเจตนารมณ์ของรัฐที่สำคัญ ได้แก่ สิทธิและเสรีภาพทางการเมือง

สืบเนื่องจากรัฐประหารในประเทศไทย พ.ศ. 2557 และการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ทำให้มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยเมื่อวันที่ 4
 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ได้มีการตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญชุดแรก จำนวน 36 คน
 ซึ่งสมาชิกมาจากการแต่งตั้งทั้งหมดมี บวรศักดิ์ อุวรรณโณ เป็นประธาน แต่ในวันที่ 6 กันยายน
 พ.ศ. 2558 สถาปณิกรูปแห่งชาติ มีมติไม่รับร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการ ฯ ทำให้มีการตั้ง
 คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่ จำนวน 21 คน เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2558 และ
 มีชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน

สิทธิและเสรีภาพในรั้วมหาวิทยาลัยบูรพา ทางมหาวิทยาลัยมีการแบ่งส่วนในการบริหาร
 จัดการนิสิต โดยใช้ชื่อว่า “สภานิสิต” จะทำหน้าที่ควบคุมดูแลการดำเนินงานขององค์การนิสิตให้
 เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภานิสิตและสามารถเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ คณะกรรมการ
 บริหารองค์การนิสิตทั้งในกรณีที่ไม่นำดำเนินงานตามนโยบายหรือกระทำผิดวินัยนิสิตอย่างร้ายแรง
 คณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตมีสิทธิชี้แจงต่อที่ประชุมสภานิสิตได้ และนิสิตมีเสรีภาพที่จะ
 รวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อดำเนินการเลือกตั้งตามบทบัญญัติแห่งมหาวิทยาลัยมาทำหน้าที่ใน “องค์การ
 นิสิต” ซึ่งมาจากการเลือกตั้งของนิสิต เพื่อให้ทำหน้าที่ปกป้องรักษาผลประโยชน์และสิทธิอันชอบ
 ธรรมของนิสิตในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต

การศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ประกาศใช้
 เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2560 เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้พื้นฐานของนิสิตไม่ให้ขาด
 โอกาส นิสิตรู้สิทธิและเสรีภาพของตนเอง ก็สามารถให้คำแนะนำหรือช่วยกันรณรงค์ส่งเสริม

ความรู้ด้านสิทธิและเสรีภาพให้ผู้อื่นได้ ซึ่งความรู้ที่นิสิตมีความสามารถทำให้นิสิต มีความคิด กล้าที่จะปกป้องสิทธิและเสรีภาพของตนเองในการดำรงชีวิต

วัตถุประสงค์การวิจัย

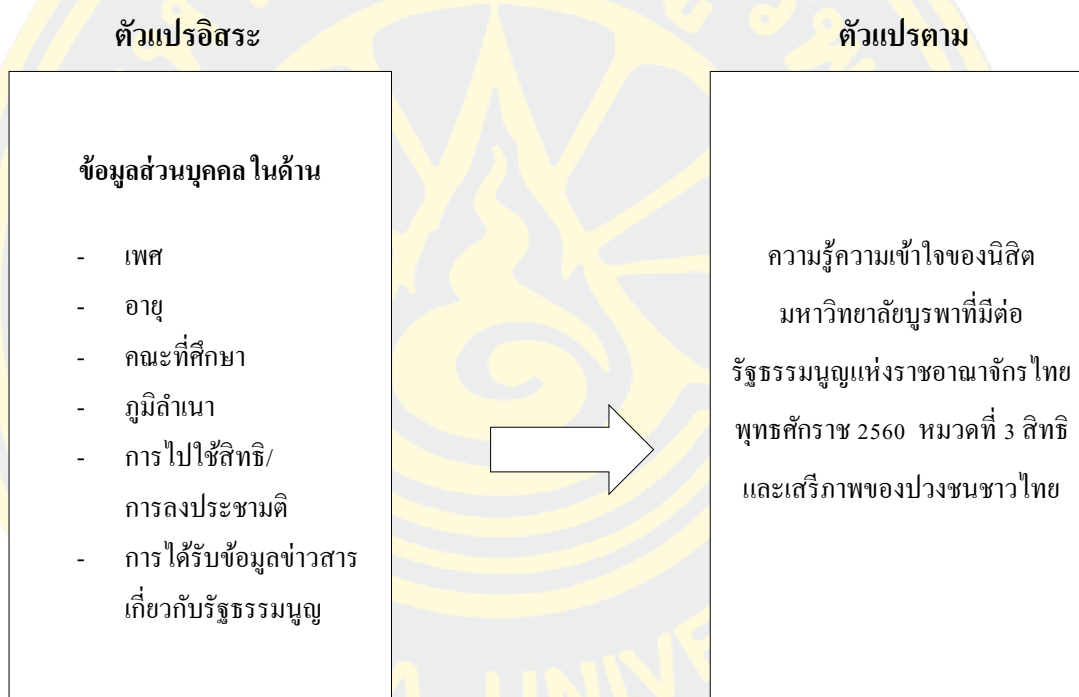
1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน
5. นิสิตที่มีการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน
6. นิสิตที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยนำผลการวิจัยของ กิตติคุณ โปธิยารมย์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาคณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น และอรุณี กาศยานนท์ (2559) ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 มาเป็นแนวทางในการศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. จากการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย
2. เพื่อเป็นแรงกระตุ้นนิสิตในการรับรู้ ให้ความสำคัญและตระหนักถึงเรื่องสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามรัฐธรรมนูญ ฯ และสำรวจตนเองว่ามีระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด

3. เพื่อเป็นแนวทางและผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา/ รมรงค์
 ให้นิสิตตระหนักถึงความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่ง
 ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับศึกษาความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มี
 ต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชน
 ชาวไทย

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา สิทธิการออกเสียง/ การลง
 ประชามติ และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อ
 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาว
 ไทย

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา
 วิทยาเขตบางแสน จำนวน 31,681 คน (กองทะเบียนและประมวลผล, 2560)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือน 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2560 ถึง
 1 มีนาคม พ.ศ. 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

รัฐธรรมนูญ หมายถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560

ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการขยายความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ
 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาสามารถวัดได้จาก
 แบบวัดความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

คะแนนร้อยละ 24-30 หมายถึง มีความรู้ดีมาก

คะแนนร้อยละ 21-23 หมายถึง มีความรู้ดี

คะแนนร้อยละ 18-20 หมายถึง มีความรู้พอใช้

คะแนนร้อยละ 15-17 หมายถึง มีความรู้น้อย

สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย หมายถึง บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญใน
มาตราที่เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย อันได้แก่

สิทธิและเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ

สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

เสรีภาพในเคหสถาน

เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

สิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก

สิทธิของบุคคลและชุมชน

สิทธิของผู้บริโภค

สิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ

สิทธิการออกเสียง/ ประชามติร่างรัฐธรรมนูญ หมายถึง นิสิตที่มีอายุไม่ต่ำกว่า
18 ปีบริบูรณ์ในวันที่ 1 มกราคม ของปีที่มีการเลือกตั้ง และมีชื่อในทะเบียนบ้านในเขต
เลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า 90 วัน นับถึงวันเลือกตั้ง

การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ หมายถึง การที่นิสิตให้ความสนใจติดตามอ่าน
หนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ และสนทนา วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องการเมือง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษาค้นคว้า

1. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
  - 1.1 ความหมายของความรู้
  - 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้
  - 1.3 ที่มาของความรู้
  - 1.4 ประเภทของความรู้
  - 1.5 การวัดความรู้และมาตราที่ใช้วัด
  - 1.6 ความหมายของความเข้าใจ
  - 1.7 แนวคิดทฤษฎี ความรู้ความเข้าใจ
  - 1.8 ระดับความรู้ความเข้าใจ
2. แนวคิดรัฐธรรมนูญ
3. ความสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560
4. หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย
5. ข้อมูลพื้นที่
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

1.1 ความหมายของความรู้

ความหมายของความรู้ (Knowledge) ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความรู้ไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

Good (1973, p. 385 อ้างถึงใน สาธิต อ้วนดวงดี, 2550) ให้ความหมายของ “ความรู้” ว่าเป็นความรู้ ความจริง (Truth) ข้อเท็จจริง (Facts) กฎเกณฑ์และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับและรวบรวมสะสมไว้เป็นประสบการณ์ต่าง ๆ

พีรนาฏ คิตติ, อาริณุช แก้ววงศ์ และสุดสาคร พุกงาม (2550) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่อาศัยประสบการณ์สั่งสม หรือสิ่งที่พบเห็นในเหตุการณ์หรือสิ่งของต่าง ๆ รอบตัว แล้วแสดงออกมาทางด้านความทรงจำ

ภัทริกา ต่างใจเย็น (2551) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง การรู้ในข้อเท็จจริงทฤษฎีเหตุการณ์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าสังเกตประสบการณ์ต้องอาศัยระยะเวลาสามารถที่จะวัดระดับความรู้ได้

ชลนภา หงส์ทอง, กฤษณา ไหมน้อย และคมกริช สุทศศรี (2552) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และโครงสร้างหน้าที่ ที่เกิดจากการศึกษา การค้นคว้า ประสบการณ์ พฤติกรรมที่จำได้ อาจโดยการนึกหรือ การมองเห็นหรือการได้ยินสามารถเชื่อมโยงความคิดได้กับเหตุการณ์

Bloom et al.(1956, p. 28, 80 อ้างถึงใน นวรัตน์ พัฒโนทัย, 2555) ความรู้ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการระลึกถึงเฉพาะเรื่องหรือเรื่องทั่วไป ระลึกถึงวิธี กระบวนการหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำและการเกิดความรู้ไม่ว่าระดับใดย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึก ซึ่งส่งผลให้เชื่อมโยงกับสภาพจิตใจของบุคคล โดยปัจจัยที่ทำให้ส่งผลนี้ คือ สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ที่สะสม จึงทำให้แสดงออกต่อการกระทำของบุคคล

ภัทรร เจลยจรรยา (2558) ความรู้หมายถึง สิ่งที่ตั้งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า การสังเกตรวมทั้งประสบการณ์ ความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ หรือจากสื่อต่าง ๆ ประกอบกัน

จากความหมายของความรู้ ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง ข้อมูลต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับรู้จากการฟัง มองเห็น ทั้งจากการค้นคว้า และจากการศึกษาเล่าเรียน เป็นเรื่องราว ประสบการณ์ ซึ่งผ่านกระบวนการทางความคิดและการจดจำ ทำให้เกิดเป็นความเข้าใจ สามารถอธิบายหรือใช้ทักษะ แปลความหมายออกมาโดยวิธีการระลึกออกมา อาจมีการคาดเคลื่อน ขึ้นอยู่กับความคิดและการสื่อสารที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น

1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้

ในแต่ละบุคคลต่างมีความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งต่าง ๆ มากน้อยไม่เท่ากันขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมในแต่ละสถานการณ์ ซึ่งปัจจัยหลักที่ผลต่อความรู้ความเข้าใจที่สำคัญ

Worthington and Grant (n.d. อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550) ได้อธิบายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนหรือระดับการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความสอดคล้องกันกล่าวคือพบว่ามี ความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและองค์ประกอบ ด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ องค์ประกอบ ทางด้านเศรษฐกิจสังคม ครอบครัวและการจูง ได้สรุป ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นซึ่งมีความสัมพันธ์กับความรู้ไว้ 2 ปัจจัย ที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ระดับการศึกษาการศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกเพราะจะทำให้บุคคลมีความรู้ และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุและมีผล

1.2 ความเชื่อ หมายถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของบุคคลในการยอมรับต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป

1.3 สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิและหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และสังคม

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ครอบครัว หมายถึง การสะสมความรู้โดยทางตรง หรือทางอ้อมจากระเบียบวิธีปฏิบัติกฎเกณฑ์และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคลอยู่ใน

2.3 ในกลุ่มหรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมนั้น

2.4 สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุโทรทัศน์ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล

จากปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ดังกล่าวข้างต้นสรุปว่าความรู้ความเข้าใจแต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยอยู่ที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยกลุ่มสิ่งแวดล้อม ปัจจัยแรก ส่วนบุคคล เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจ อย่างมีเหตุผลรวมถึงความเชื่อที่แตกต่างกัน สถานภาพทางสังคมแสดงให้เห็นถึงสิทธิและหน้าที่ ที่ผู้อื่นมีต่อสังคม ประสบการณ์ก็เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อความรู้ เพราะประสบการณ์ทำให้เกิดความคิดความจำที่ผ่านมาจากบุคคล ปัจจัยสอง เริ่มต้นจากครอบครัวโดยการสะสมความรู้ทางตรงเป็นการจัดระเบียบความประพฤติและความสัมพันธ์ของ

สมาชิกในสังคม ลงลงมา คือ กลุ่มสังคม ซึ่งทุกคนจะต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม

1.3 ที่มาของความรู้

ลำดวน เรือนโนวา (2552) กล่าวว่า ความรู้มีที่มา 3 ประการ คือ

1. ความรู้ที่เกิดจากประสาทสัมผัสหรือความรู้ประจักษ์ (Immediate apprehension) ได้แก่ความรู้ที่เกิดขึ้นเมื่อประสาทสัมผัสต่าง ๆ ประสบกับอารมณ์ที่เป็นคู่กัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เรารู้ได้โดยตรง

2. ความรู้ที่เกิดจากการอนุมาน (Inference) หรือการคิดหาเหตุผล (Reasoning) ได้แก่ความรู้ที่อาศัยข้อมูลหรือความรู้ประจักษ์เป็นพื้นฐานแล้วคิดสืบสวนไปหาสิ่งที่ยังไม่รู้

3. ความรู้ที่เกิดขึ้นโดยอาศัยพยานและหลักฐาน (Testimony and authority) ได้แก่ความรู้ที่เกิดจากการบอกเล่าของบุคคลที่เชื่อถือได้ หรือได้จากหลักฐานที่ได้จากบุคคลวัตถุ หรือสถาบันที่น่าเชื่อถือ

กล่าวได้ว่า ความรู้เกิดขึ้นจาก ประสาทสัมผัสของบุคคล ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ โดยอาศัยข้อมูลพื้นฐานที่บุคคล การคิดหาเหตุผลที่จะอธิบายว่าสิ่งที่เป็นความรู้ นั้นเชื่อถือได้

1.4 ประเภทของความรู้

ชม ภูมิภาค (2526 อ้างถึงใน ลำดวน เรือนโนวา, 2552)กล่าวว่า ความรู้ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ หลายประการ ซึ่งได้แบ่งประเภทความรู้ออกเป็น 12 ประการ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of specifics) เป็นการจดจำสิ่งต่าง ๆ อย่างใดเดี่ยวนั้นเป็นการเชื่อมโยงสัญลักษณ์กับสิ่งที่เป็นรูปธรรม เป็นรากฐานของการสร้างความคิดที่เป็นนามธรรม

2. ความรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ (Knowledge of terminology) เป็นความรู้เกี่ยวกับความหมายของสัญลักษณ์ของศัพท์ต่าง ๆ เป็นข้อความหรือศัพท์ทางเทคนิค

3. ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงเฉพาะ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับชื่อบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ เวลา

4. ความรู้เกี่ยวกับวิถีทางในการจัดการกับสิ่งเฉพาะ เช่น ความรู้ในการจัดระเบียบ การศึกษาการวิจารณ์ วิธีการสืบสวน

5. ความรู้ในระเบียบแบบแผนของกลุ่ม (Knowledge of conventions) เป็นสิ่งกำหนดเอาไว้โดยอาศัยข้อตกลงของกลุ่มของวงอาชีพ

6. ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้ม หรือเหตุการณ์ตามลำดับต่อเนื่อง เป็นความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ

7. ความรู้เกี่ยวกับการจัดแยกประเภท
8. ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์
9. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ (Methodology) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์
10. ความรู้เกี่ยวกับนามธรรมของวิชาการด้านต่าง ๆ ด้านใดด้านหนึ่ง ส่วนมากเป็นทฤษฎี กฎเกณฑ์ เป็นระดับสูงสุดของนามธรรม (Abstraction)
11. ความรู้เกี่ยวกับหลักการและสรุป
12. ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและ โครงสร้าง (Theories and struction) เป็นการรวมหลักการหรือสรุปเข้าเกี่ยวพันกันเป็นระบบ

ใจชนก ภาคออต (2557) แบ่งความรู้ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ความรู้ฝังลึก (Tacit knowledge) หมายถึงความรู้ ที่อยู่ในตัวของแต่ละบุคคลเกิดจากการเรียนรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์ หรือพรสวรรค์ต่าง ๆ สื่อสารถ่ายทอดในรูปของลายลักษณ์อักษรได้ยาก สามารถพัฒนาและแบ่งปันกันได้และมักเป็นความรู้ที่ก่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน

2. ความรู้ชัดแจ้ง (Explicit knowledge) หมายถึงความรู้ที่เป็นเหตุเป็นผล สามารถรวบรวม และถ่ายทอดในรูปแบบต่าง ๆ ได้เช่น ในรูปแบบของหนังสือคู่มือแนวปฏิบัติเอกสารงานวิจัยและรายงานต่าง ๆ อันเป็นความรู้ที่สามารถทำให้คนเข้าถึงได้ง่าย

จากข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความรู้สามารถแบ่งได้หลายประเภท ความรู้ที่เขียนอธิบายออกมาเป็นตัวอักษร เช่น คู่มือปฏิบัติงาน หนังสือ ตำรา ความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน ไม่ได้ถอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร หรือบางครั้งก็ไม่สามารถถอดเป็นลายลักษณ์อักษรได้ ความรู้ที่สำคัญส่วนใหญ่ และผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่อง จึงต้องอาศัยกลไกแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คนได้พบกัน สร้างความไว้วางใจกัน และถ่ายทอดความรู้ระหว่างกันและกัน

1.5 การวัดความรู้และมาตราที่ใช้วัด

เตื่อนใจ เกตุมา (ม. ป. ป. อ้างถึงใน สุภาวดี แสนทวีสุข, 2550) ได้กล่าวถึง การวัดผลทางสังคมศาสตร์ว่าควรวัดให้ครบทุกด้าน โดยใช้เครื่องมือหลายอย่างประกอบกัน และควรใช้วิธีวัดทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการควบคู่กันไป การวัดผลแบบเป็นทางการ ได้แก่ การทดสอบหรือการใช้แบบสอบถาม สำหรับการวัดแบบไม่เป็นทางการนั้น เป็นการสังเกตพฤติกรรมหรือการซักถาม และสำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดนั้นแบบที่เป็นประ โยชน์โดยตรง และสามารถสร้างขึ้นมาใช้ได้เองแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ที่นิยมกันมากที่สุดได้แก่ แบบทดสอบซึ่งแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ แบบทดสอบปรนัย กับแบบทดสอบอัตนัยแบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบไม่มีอิสระในการเขียนคำตอบ เนื่องจากถูกกำหนดคำตอบมาให้เลือกและจะกำหนดคำถาม ดังนี้

- 1.1 ให้เลือกตอบทางใดทางหนึ่ง เช่น ถูก-ผิด จริง-ไม่จริง ใช่-ไม่ใช่ เป็นต้น
- 1.2 ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดมาตอบ
- 1.3 ให้จับคู่คำตอบกับคำถามที่มีความสัมพันธ์กัน
- 1.4 ให้เติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์

แบบทดสอบอัตนัย เป็นแบบทดสอบที่ผู้ตอบมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น อย่างเสรี คำถามอาจจะมีลักษณะที่เป็นแนวคำถามที่กว้างหรือแคบก็ได้ แบบทดสอบอัตนัยจะใช้วัดความรู้ ด้านความเข้าใจ การนำไปใช้ ความคิดสร้างสรรค์หรือค่านิยม

2. แบบวัดพฤติกรรมทางสังคมที่สำคัญ ๆ ได้แก่ แบบสอบถาม การสังเกต แบบสำรวจ รายการมาตราวัดอันดับคุณภาพ ระเบียบสะสม และสังคมมิติแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติ ความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในทางสังคมศาสตร์ มีลักษณะของคำถาม 3 อย่าง คือ

- 2.1 แบบจำกัดคำตอบ
- 2.2 แบบไม่จำกัดคำตอบ
- 2.3 แบบผสม

การสังเกต เป็นการเฝ้าติดตามพฤติกรรม ซึ่งในด้านความรู้ ความจำ ทักษะและทัศนคติ อาจทำได้ 2 รูปแบบ คือ

1. การสังเกต โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การสังเกต โดยไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรม

แบบสำรวจรายการ เป็นเครื่องมือที่ใช้ควบคุมกันไปกับการสังเกต เพื่อตรวจสอบพฤติกรรมต่าง ๆ ดูว่าพฤติกรรมใดบรรลุถึงจุดประสงค์แล้ว และพฤติกรรมใดยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์

สุภาวดี แสนทวีสุข (2550) ได้กล่าวไว้ว่า หลักการวัดเป็นการเตรียมเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะไปศึกษาแสวงหาความรู้ มาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น เพื่อที่จะนำไปหาความรู้ในสนามจะได้ไม่มีปัญหา เนื่องจากการวัดความรู้เป็นการวัดตัวแปรทางสังคมศาสตร์ สามารถที่จะได้ผลหยาบละเอียดแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับเครื่องมือที่ใช้ เครื่องมือที่ใช้วัด มี 4 มาตรา คือนามมาตรา มาตราเชิงอันดับ มาตราเชิงอันตรภาค และมาตราเชิงอัตราส่วน และความสามารถของการวัดไม่ได้ขึ้นอยู่กับเครื่องมือวัดอย่างเดียวแต่ยังขึ้นอยู่กับลักษณะทั่วไปของตัวแปรอีกด้วย

ตัวแปรบางตัววัดได้ระดับ แต่ตัวแปรบางตัวสามารถวัดได้บางมาตรา ดังนั้น มาตรารวัดจึงมีความสำคัญที่จะทำให้ตัวแปรทางสังคมศาสตร์มีความละเอียดมากที่สุด ตลอดจนมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ของการวัดด้วย และได้กล่าวถึงมาตรารวัดต่าง ๆ หลายมาตรา ได้แก่

1. มาตรารวัดแบบประมาณ (Rating scale) เป็นมาตรารวัดที่ผู้ตัดสินเป็นผู้ประมาณการวัดตามตัวแปรที่กำหนดไว้ที่นิยม ได้แก่

ก. มาตรารวัดแบบประมาณ โดยกำหนดประเภท เป็นการที่ผู้ให้ตัดสินเลือกประเภทวัดตามความคิดเห็นของคนจากประเภทที่กำหนดไว้ เช่น การมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด เป็นต้น มาตรารวัดแบบประมาณ แยกความรู้ได้ดังนี้

1. มีความรู้มากที่สุด
2. มีความรู้มาก
3. มีความรู้บ้าง
4. ไม่มีความรู้เลย

ข. มาตรารวัดแบบประมาณ โดยกำหนดตัวเลข เป็นการที่ผู้ตัดสินใจเลือกประมาณการได้ด้วยตัวเลขตามความคิดเห็นของคน เช่น เริ่มจาก 0 1 2 3 4 5 6 7 โดย 0 = ไม่มีความรู้เลย 7 = มีความรู้มากที่สุด เป็นต้น

ค. มาตรารวัดแบบประมาณการแบบกราฟเป็นการแสดงการวัด โดยผู้ตัดสินตามเส้นหรือนักวิจัยได้กำหนดขึ้น เพื่อให้ผู้ตัดสินใจได้เลือกหรือประมาณ ในสิ่งที่ต้องการวัด

2. มาตรารวัดแบบเทอร์สโตน (Thurstone method) เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อวัดทัศนคติของบุคคลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาตรารวัดนี้ จะประกอบด้วยข้อความชุดหนึ่งมีตั้งแต่ 10-15 ข้อ แต่ละข้อจะมีค่าคะแนนกำกับ

3. มาตรารวัดแบบไลเกิร์ต (Likert scale) เป็นมาตรารวัดที่นิยมใช้อยู่ทั่วไป เพราะสร้างขึ้นได้ง่ายโดยเป็นข้อความที่ผู้ตอบมีระดับความคิดเห็นต่าง ๆ ได้แก่ เห็นด้วยทุกประการ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่เห็นด้วยเป็นกลาง ๆ ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ และไม่เห็นด้วยโดยสิ้นเชิง เป็นต้น และเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เฉย ๆ สำหรับผู้ที่มีการศึกษาค่ำ

4. มาตรารวัดแบบกัทแมน (Guttman scale) เป็นการวัดที่มีจุดประสงค์ที่มุ่งการวัดแบบแผนของการตอบ เพราะเชื่อว่าทัศนคติในเรื่องใด อาจจะหลายมิติการมองเมื่อมีหลายมิติจึงอาจจะมีปัญหาในการวิเคราะห์ และการแปลความหมาย เพราะไม่สามารถที่จะใช้คะแนนสูงหรือต่ำมาวิเคราะห์ข้อมูลนอกจากนี้ยังมีมาตรารวัดอีกหลายมาตรา ซึ่งมาตรารวัดต่าง ๆ

กล่าวมาข้างต้นสามารถใช้ ระดับความรู้ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้โดยในการศึกษารครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้มาตรารวัดหลายมาตรา ทั้งนี้เพราะตัวแปรที่มีหลายลักษณะการวัดความรู้และมาตราที่ใช้วัด

ที่นิยมกันมาก คือ แบบสอบถาม เป็นการกำหนดสิ่งที่ต้องการศึกษาภายใต้ กฎเกณฑ์ที่แน่นอน ผู้วัดจึงต้องมีความรู้ และทราบลักษณะของข้อมูลที่จะทำการศึกษา เพื่อพิจารณาเลือกวิธีการหาค่า ผู้วัดจะต้องทราบก่อนว่ามี มาตรการวัดแบบใดเหมาะสมกับข้อมูลมากที่สุด

1.6 ความหมายของความเข้าใจ

Bloom et al.(1956, p. 28, 80 อ้างถึงใน นวรัตน์ พัทธโนทัย, 2555) ความเข้าใจ หมายถึง บุคคลสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าข้อมูลที่ได้รับ สามารถเขียนเรียบเรียงใหม่พร้อมแสดง ความคิดเห็นเพิ่มเติม แปลความเห็นอื่น ๆ หรือคาดผลของเหตุการณ์ที่จะเกิดได้ เป็นพฤติกรรมใน ขั้นที่ต่อจากความรู้ เป็นขั้นตอนที่สมอง และความสามารถของทักษะได้เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จะส่งผลต่อการสื่อสารตีความ แปลความ ขยายความของเหตุเหล่านั้นที่สัมพันธ์กันอีกระดับหนึ่ง โดยความรู้ต้องเกิดจากข้อมูลหรือประสบการณ์ที่เพียงพอ ดังนั้น ความรู้ สามารถกล่าวได้ว่าเป็น การวัดความรู้และความเข้าใจไปด้วยกัน

นวรัตน์ พัทธโนทัย (2555) กล่าวว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่บุคคลนำความรู้ ความจำ ที่ได้ไปดัดแปลงปรับปรุง เพื่อให้สามารถจับใจความ จัดเรียง แยกแยะ เปรียบเทียบ แสดงความคิดเห็นของ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้

กล่าวโดยสรุป ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ที่เก็บรวบรวมมาใช้ และอธิบาย เปรียบเทียบ ข้อเท็จจริงได้อย่างมีเหตุผล ความเข้าใจเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรง และรวมถึงความรู้ ความเข้าใจ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่บุคคลประสบพบเจอเป็นสำคัญ

1.7 แนวคิดทฤษฎี ความรู้ความเข้าใจ

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2552) กล่าวว่า ความรู้ เป็นการรับรู้เบื้องต้น ซึ่งบุคคลส่วนมาก จะได้รับผ่านประสบการณ์ โดยการเรียนรู้ จากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (S-R) และจัดระบบเป็น โครงสร้างของความรู้สร้างสรรค์ให้ระหว่างความจำ (ข้อมูล) กับสภาพจิตวิทยา ด้วยเหตุนี้ ความรู้ จึงเป็นความจำเป็นที่สร้างสรรค์ให้สอดคล้องกับสภาพจิตใจของตนเอง ความรู้จึงเป็นกระบวนการ ภายใน อย่างไรก็ตามความรู้ก็อาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกของมนุษย์ได้

Quinn (1983 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2552) กล่าวว่า ความรู้สามารถแบ่งได้ เป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับ 1: Know-What (รู้ว่าคืออะไร) เป็นความรู้เชิงรับรู้ หรือ ความรู้ที่ได้รับมาจากการ เรียน เห็น หรือจดจำ มีลักษณะเป็นความรู้ในภาคทฤษฎีว่าสิ่งนั้นเป็นอะไร

ระดับ 2: Know-How (รู้ว่าเป็นอย่างไร/ รู้วิธีการ) เป็นความสามารถในการนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติเข้ากับสิ่งแวดล้อม

ระดับ 3: Know-Why (รู้ว่าทำไม/รู้เหตุผล) เป็นความเข้าใจที่ลึกซึ้งซึ่งเหตุผลสลับซับซ้อนขึ้น ภายใต้เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้ในระดับนี้สามารถพัฒนาได้บนพื้นฐานของประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาและอภิปรายร่วมกับผู้อื่น

ระดับ 4: Cause-Why (ใส่ใจกับเหตุผล) เป็นความรู้ในลักษณะการสร้างสรรค์ที่มาจากตัวเอง บุคคลที่มีความรู้ระดับนี้จะมีเจตจำนง แรงจูงใจ และการปรับตัวเพื่อความสำเร็จ

จากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ได้ต้องใส่ใจประสาทสัมผัส และใช้สติปัญญาเป็นตัววิเคราะห์ข้อมูล และเก็บสะสมประสบการณ์เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาใหม่ ได้แบ่งความรู้ ตามระดับต่าง ๆ รวม 6 ระดับ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล จากระดับต่างๆ ทั้ง 6 ระดับ สามารถนำมาศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา

1.8 ระดับความรู้ ความเข้าใจ

ระดับความรู้ความเข้าใจของแต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้องและแนวทางในการลำดับความสำคัญซึ่ง บลูม (Bloom) ได้แบ่งระดับความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญา (Cognitive domain) ออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) เป็นขั้นแรก ของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความสามารถในการจดจำ อาจจะได้การนึกได้มองเห็น ได้ยิน หรือได้ฟัง ความรู้ในขั้นนี้ประกอบด้วย ความจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ปัญหา มาตรฐาน เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า ความรู้นี้เป็นเรื่องราวของการจดจำได้หรือระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนและไม่ต้องใช้สมองมากนัก ดังนั้นการจำได้หรือระลึกได้ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญทางจิตวิทยาและเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ความคิดและความสามารถด้านสมองเพิ่มมากขึ้น

2. ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นพฤติกรรมขั้นต่อมาจากความรู้ ขั้นตอนนี้จะต้องใช้ความสามารถทางสมองและทักษะในขั้นสูงจนถึงระดับของ “การสื่อความหมาย” ซึ่งอาจทำได้ทั้งที่เป็นการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ มักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ แล้ว โดยการฟัง เห็น อ่าน หรือเขียน ความเข้าใจนี้อาจแสดงออกในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยายข่าวสาร โดยใช้คำพูดของตนเองหรือการแปลความหมาย จากภาษาหนึ่ง ไปยังอีกภาษาหนึ่งโดยคงความหมายเดิมไว้หรืออาจเป็นการแสดงความคิดหรือใช้ข้อสรุปหรือ การคาดคะเนได้เช่นกัน

3. การนำความรู้ไปใช้ (Application) ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้นี้เป็นพฤติกรรม ขั้นที่สาม ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถหรือทักษะทางด้านความเข้าใจดังกล่าวมาแล้ว การนำความรู้ไปใช้นี้กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการแก้ปัญหา นั่นเอง ซึ่งมีอยู่ 6 ขั้นตอน และเมื่อนำมาพิจารณาจะเห็นว่าความเข้าใจในหลักทฤษฎีวิธีการต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการช่วยแยกภาพรวมออกเป็นส่วน ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น อาจแบ่งเป็นขั้นย่อย ๆ ได้ 3 ขั้นด้วยกัน 1) ความสามารถในการแยกแยะองค์ประกอบของปัญหาออกเป็น ส่วน ๆ 2) ความสามารถในการเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบ และ 3) ความสามารถในการมองเห็นหลักของการผสมผสานปัญหา ที่มีองค์ประกอบย่อยมากมาย

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) คือความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบย่อยหลาย ๆ ส่วนมารวมกันเข้าเป็นกรอบโครงสร้างที่แน่ชัดโดยทั่วไปแล้วการนำเอาประสบการณ์ในอดีตมารวมกันกับประสบการณ์ ในปัจจุบัน และนำมาสร้างเป็นกรอบที่มีระเบียบแบบแผน เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือความคิดริเริ่ม จึงต้องมีความเข้าใจในการนำความรู้ ไปใช้ในการวิเคราะห์มาประกอบ

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เกณฑ์ หรือมาตรฐานเป็นส่วนประกอบในการประเมินผล มาตรฐานนี้ อาจอยู่ในทุกขั้นตอนของความสามารถ หรือทักษะต่าง ๆ (แสงจันทร์ โสภากาล, 2550) ได้แบ่งแบบทดสอบความรู้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดความเรียง (Essay test) เป็นแบบที่กำหนดคำถามให้และผู้ตอบจะต้องเรียกเรียงคำตอบเอง ผู้ตอบจะต้องเรียบเรียงความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นแล้วเขียนคำตอบเองตามที่ถนัด ในการวิจัยไม่นิยมใช้เนื่องจากใช้เวลามาก เว้นแต่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ หรือสำรวจเบื้องต้น

2. แบบทดสอบแบบตอบสั้น (Short answer test) เป็นแบบที่กำหนดคำถามให้ และกำหนดให้ตอบสั้น ๆ ผู้ตอบต้องหาคำตอบเองเหมือนกับความเรียง แบ่งเป็น 3 ชนิด

2.1 แบบข้อความสมบูรณ์ (Completion) รูปแบบการถามจะใช้ประโยคที่มีเนื้อหาสมบูรณ์แต่ให้ตอบสั้น ๆ เพียงคำเดียวหรือวลีเดียว

2.2 แบบข้อความไม่สมบูรณ์ (Incompletion) รูปแบบคำถามใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ และเว้นช่องให้เติมคำหรือวลีจะทำให้ประโยคสมบูรณ์

2.3 แบบเติมคำที่มีความสัมพันธ์ รูปแบบนี้จะตั้งคำถามด้วยประโยคหลักแล้วตามด้วยคำหรือข้อความย่อย ๆ เว้นไว้ให้ผู้ตอบที่สัมพันธ์เกี่ยวกับคำหรือข้อความย่อยที่กำหนดไว้

3. แบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple choice items) เป็นแบบที่กำหนดให้ทั้งคำถามและคำตอบ ผู้ตอบจะต้องเลือกตอบตามคำตอบที่กำหนด นิยมใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเนื่องจาก ใช้เวลาในการตอบน้อย การตรวจและการวิเคราะห์ได้ง่ายและสะดวกมีหลายรูปแบบ ได้แก่

3.1 แบบสองตัวเลือก มีลักษณะเป็นแบบถูกผิดเป็นหลัก ใช้ถามข้อเท็จจริงและวัดความรู้ในระดับความจำ ในการสร้างคำตอบจะต้องถูกหรือจริง ส่วนข้อคำถามต้องชัดเจน ไม่มีประโยชน์พิเศษ ให้ใช้ประโยคสั้น มีเนื้อความเดียว เว้นแต่คำถามในลักษณะเหตุผล แบบนี้นิยมใช้ในการสัมภาษณ์ หรือใช้ส่งให้ประชาชนที่มีระดับการศึกษาน้อยตอบ

3.2 แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบที่กำหนดคำตอบให้มากกว่า 2 คำตอบซึ่งมีตั้งแต่ 3-5 คำตอบ โดยทั่วไปนิยม 4 คำตอบ ผู้ตอบเลือกคำตอบได้เพียงคำตอบเดียวในการสร้างข้อคำถามต้องชัดเจน มีเนื้อความเดียว แต่ละข้อคำถามเป็นอิสระกัน เพื่อหลีกเลี่ยงการแนะนำคำตอบในข้ออื่น คำถามไม่ควรใช้ประโยชน์พิเศษ ควรใช้ประโยคบอกเล่าที่สมบูรณ์ส่วนคำตอบที่กำหนดนั้น คำตอบทั้งหมดในข้อเดียวกันต้องเป็นเรื่องเดียวกัน มีโอกาสถูกพอ ๆ กันสั้นยาวพอ ๆ กัน และจะต้องเป็นอิสระกัน อย่างให้ถูกผิดทับซ้อนกันจะทำให้ตอบลำบาก

ดังนั้นความหมายของความรู้และความเข้าใจในข้างต้น ได้กล่าวถึง กระบวนการเกิดความรู้นำไปสู่ความเข้าใจและนำไปใช้โดยผ่านการวิเคราะห์และสังเคราะห์เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างชัดเจน โดยชี้ให้เห็นว่าความรู้เป็น ขั้นตอนแรกในการที่สมองรับเอาข้อมูลเข้ามาเก็บไว้ในระบบความจำจากนั้นขั้นตอนที่สองจึงเป็นเรื่องราวของความเข้าใจในความหมายของข้อมูลจากความรู้นั้น ๆ จนถึงขั้นถ่ายทอดหรือสื่อความหมายออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ต่อไปได้ แล้วจึงมาถึงขั้นนำความรู้ไปใช้จากความเข้าใจด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลต่อไป จึงไม่สามารถแยกอธิบาย เรื่องความรู้และความเข้าใจก่อนที่จะรู้ ระดับความรู้ความเข้าใจของแต่ละบุคคลจะต้องทำการวัดความรู้ซึ่ง แสงจันทร์ โสภากาล (2550) ได้เสนอแนวคิดในด้านวิธีการวัดความรู้ที่เป็นที่นิยมไว้ว่าวิธีการวัดผลความรู้กระทำได้หลายวิธีที่นิยมปฏิบัติกัน โดยทั่วไป คือการวัดโดยการใช่แบบทดสอบ และเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ (Multiple choice tests) เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นแบบทดสอบที่วัดได้รอบด้าน สามารถวัดผลของการเรียนรู้ได้หลายอย่างตั้งแต่ กระบวนการทางสติปัญญาขั้นสูงได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ตลอดจนถึงการจดจำเบื้องต้น

แนวคิดรัฐธรรมนูญ

ปรีดี พนมยงค์ (2530 อ้างถึงใน ธรรมนูญ วิถิตานนท์ 2553) ให้คำอธิบายว่า “กฎหมายรัฐธรรมนูญการปกครองแผ่นดิน เป็นกฎหมายที่บัญญัติถึงระเบียบแห่งอำนาจสูงสุดในแผ่นดิน ทั้งหลายและวิธีการดำเนินการทั่วไปแห่งอำนาจเหล่านี้ หรือจะกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญการปกครองวางหลักทั่วไปแห่งอำนาจสูงสุดในประเทศ”

วิชญ์ เครื่องงาม (ม. ป. ป. อ้างถึงใน ธรรมนูญ วิถิตานนท์ 2553) ในฐานะปรมาจารย์ทางด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญให้ความเห็นว่า กฎหมายรัฐธรรมนูญต่างกับคำว่ารัฐธรรมนูญเพราะถ้าเปรียบเทียบคำแรกว่าเป็นรัฐเป็นเอกเทศสัญญา คำหลังก็เป็นเพียงกฎหมายเข้าชื่อ เข้าทรัพย์สิน คำประกัน จำนอง จำนำ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกเทศสัญญาเท่านั้น โดยท่านได้สรุปความหมายและลักษณะของรัฐธรรมนูญเอาไว้อย่างชัดเจน และสามารถเข้าใจได้โดยง่ายว่า

ธรรมนูญ วิถิตานนท์ (2553) “กล่าวโดยสรุป รัฐธรรมนูญมีความหมายและลักษณะดังนี้

1. สถานะ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศในขณะนั้นๆ แต่ได้กล่าวแล้วว่า ชื่ออาจเรียกต่าง ๆ กันออกไปได้ เช่น ในภาษาไทยเราเคยเรียกว่ารัฐธรรมนูญ ธรรมนูญการปกครอง ในภาษาอังกฤษก็มีที่เรียกต่างกันไปเช่น สถาบัน Constitution, กฎหมายหลัก Basic law, กฎหมายพื้นฐาน Fundamental law เป็นต้น

2. ลักษณะ เป็นกฎหมายลายลักษณ์อักษรมีชื่อหรือศัพท์ใช้เรียกให้เห็นว่าต่างจากกฎหมายธรรมดาอื่น ๆ

3. สารระ ว่าด้วยกฎเกณฑ์การปกครองประเทศ

สรุปได้ว่า รัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เป็นแม่บทของกฎหมายทั้งหมดในประเทศ ถ้ากฎหมายใดที่ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายนั้นถือเป็นโมฆะบังคับใช้ไม่ได้ รัฐธรรมนูญจะบัญญัติหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารประเทศ ในรูปของรัฐการแบ่งอำนาจ อธิปไตยสิทธิหน้าที่ของประเทศ ในรูปของรัฐ การแบ่งอำนาจอธิปไตยสิทธิหน้าที่ของประชาชน

ความสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560

รัฐธรรมนูญ มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อประชาชน เพราะรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายมีไว้รับรองสิทธิเสรีภาพ ผลประโยชน์ประชาชนและเป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้น เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ผลประโยชน์ของประชาชนด้วย นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญยังกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นหลักประกันไม่ให้ผู้ปกครองล่วงละเมิดในสิทธิอันชอบธรรม ของประชาชน รัฐธรรมนูญยังเป็นเครื่องกำหนดทิศทางในการดำเนิน การบริหารประเทศของรัฐบาล ซึ่งจะทำให้รัฐบาลสามารถที่จะดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้เพื่อสนองความต้องการของประชาชน

เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2559 ในการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญผลออกมาปรากฏว่าร่างรัฐธรรมนูญผ่านความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง 15,562,027 คะแนน ขณะที่คำถามพ่วงว่าด้วยการกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานายกรัฐมนตรีภายในระยะเวลา 5 ปีแรก ผ่านความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง 13,969,594 คะแนน

จากนั้น คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนำร่างรัฐธรรมนูญไปปรับปรุงในบางมาตราและในบทเฉพาะกาลเพื่อให้เข้ากับคำถามพ่วงเป็นเวลา 30 วัน หลังจากนั้นเมื่อปรับปรุงร่างรัฐธรรมนูญเสร็จสิ้นแล้วคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะทำการส่งร่างกลับคืนนายกรัฐมนตรีให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อให้ทรงลงพระปรมาภิไธยในร่างรัฐธรรมนูญเพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

หลังจากประกาศใช้รัฐธรรมนูญแล้ว ทางคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะได้ทำการร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่สำคัญ 4 ฉบับจากทั้งหมด 10 ฉบับ ได้แก่ การร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา และร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการเลือกตั้ง โดยสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศจะได้ส่งความคิดเห็นไปยังคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อประกอบร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จากนั้นจะได้ส่งไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญทั้ง 4 ฉบับ โดยใช้เวลาดำเนินการ 8 เดือนหรือ 240 วัน จากนั้น สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะได้ทำการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีก 6 ฉบับ จนครบ 10 ฉบับ เพื่อจะเข้าสู่การเลือกตั้งในช่วงปลายปี พ.ศ. 2560 หรือต้นปี พ.ศ. 2561

ตามหมายกำหนดการที่ 9/2560 เรื่อง หมายกำหนดการพระราชพิธีประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งสำนักพระราชวังออกเมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2560 สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณบดินทรเทพยวรางกูร เสด็จออกจากพระที่นั่งอัมพรสถาน มายังพระที่นั่งอนันตสมาคม พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2560 เวลา 15.00 น. และประทับพระราชอาสน์หน้าพระที่นั่งพุดตานกาญจกสินสิงหาสน์เพื่อลงพระปรมาภิไธยในร่างรัฐธรรมนูญและประทับตราพระราชลัญจกร โดยพระราชพิธีประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมีครั้งสุดท้ายในวันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2511 เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 ทำให้ประเทศไทยว่างเว้นจากพระราชพิธีพระราชทานรัฐธรรมนูญนานถึง 49 ปี

เนื้อหาของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 แบ่งเป็น 16 หมวด 279 มาตรา

- หมวดที่ 1 ว่าด้วยบททั่วไป มาตรา 1-5
- หมวดที่ 2 ว่าด้วยพระมหากษัตริย์ มาตรา 6-24
- หมวดที่ 3 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพปวงชนชาวไทย มาตรา 25-49
- หมวดที่ 4 ว่าด้วยหน้าที่ของปวงชนชาวไทย มาตรา 50
- หมวดที่ 5 ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ มาตรา 51-63
- หมวดที่ 6 ว่าด้วยแนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 64-78
- หมวดที่ 7 ว่าด้วยรัฐสภา
- ส่วนที่ 1 ว่าด้วยบททั่วไป มาตรา 79-82
- ส่วนที่ 2 ว่าด้วยสภาผู้แทนราษฎร มาตรา 83-106
- ส่วนที่ 3 ว่าด้วยวุฒิสภา มาตรา 107-113
- ส่วนที่ 4 ว่าด้วยบทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง มาตรา 114-155
- ส่วนที่ 5 ว่าด้วยการประชุมร่วมกันของรัฐสภา มาตรา 156-157
- หมวดที่ 8 ว่าด้วยคณะรัฐมนตรี มาตรา 158-183
- หมวดที่ 9 ว่าด้วยการขัดกันแห่งผลประโยชน์ มาตรา 184-187
- หมวดที่ 10 ว่าด้วยศาล
- ส่วนที่ 1 ว่าด้วยบททั่วไป มาตรา 188-193
- ส่วนที่ 2 ว่าด้วยศาลยุติธรรม มาตรา 194-196
- ส่วนที่ 3 ว่าด้วยศาลปกครอง มาตรา 197-199
- หมวดที่ 11 ว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา 200-214
- หมวดที่ 12 ว่าด้วยองค์กรอิสระ
- ส่วนที่ 1 ว่าด้วยบททั่วไป มาตรา 215-221
- ส่วนที่ 2 ว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง มาตรา 222-227
- ส่วนที่ 3 ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน มาตรา 228-231
- ส่วนที่ 4 ว่าด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- มาตรา 232-237
- ส่วนที่ 5 ว่าด้วยกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มาตรา 238-245
- ส่วนที่ 6 ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาตรา 246-247
- หมวดที่ 13 ว่าด้วยองค์กรอัยการ มาตรา 248
- หมวดที่ 14 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 249-254
- หมวดที่ 15 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา 255-256

หมวดที่ 16 ว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ มาตรา 257-261

บทเฉพาะกาล มาตรา 262-279

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญเป็นสิ่งที่สำคัญ สำหรับประชาชนทุกคนที่มีสัญชาติไทย และประชาชนได้ลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญผลออกมาปรากฏว่าร่างรัฐธรรมนูญผ่านความเห็นชอบจึงทำให้ กฎหมายนี้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560

หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

มาตรา 25 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้น ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีกฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อมสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาของบุคคลอื่นย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 26 การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีรัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุนเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทาง เศรษฐกิจหรือสังคมความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัด ต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริม ให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือ เสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างของ องค์กรของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายเฉพาะ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม

มาตรา 28 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุ อย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือ ร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะ กระทำมิได้

มาตรา 29 บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลา ที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้

ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำ พิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำ ความผิดมิได้ การควบคุมหรือคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยให้กระทำมิได้เพิกเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิ ให้มีการหลบหนีในคดีอาญา จะบังคับให้บุคคลให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองมิได้

คำขอประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาต้องได้รับการพิจารณาและจะเรียก หลักประกันจนเกินควรแก่กรณีมิได้ การไม่ให้ประกันต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 30 การเกณฑ์แรงงานจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ หรือในขณะที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ

มาตรา 31 บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนาและย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติหรือประกอบพิธีกรรมตามหลักศาสนาของตน แต่ต้องไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทย ไม่เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของรัฐ และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา 32 บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา 33 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการค้นเคหสถานหรือที่รโหฐานจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 34 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน

เสรีภาพทางวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น

มาตรา 35 บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสาร หรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

การสั่งปิดกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเพื่อลิดรอนเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้

การให้นำข่าวสารหรือข้อความใด ๆ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนจัดทำขึ้นไปให้เจ้าหน้าที่ตรวจก่อนนำไปโฆษณาในหนังสือพิมพ์หรือสื่อใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะกระทำในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม

เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย

การให้เงินหรือทรัพย์สินอื่นเพื่ออุดหนุนกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นของเอกชนรัฐจะกระทำมิได้ หน่วยงานของรัฐที่ใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินให้สื่อมวลชนไม่ว่าเพื่อ

ประโยชน์ในการโฆษณา หรือประชาสัมพันธ์ หรือเพื่อการอื่นใดในทำนองเดียวกันต้องเปิดเผยรายละเอียดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินทราบตามระยะเวลาที่กำหนดและประกาศให้ประชาชนทราบด้วย

เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนย่อมมีเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง แต่ให้คำนึงถึงวัตถุประสงค์และภารกิจของหน่วยงานที่ตนสังกัดอยู่ด้วย

มาตรา 36 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกันไม่ว่าในทางใด ๆ

การตรวจ การกัก หรือการเปิดเผยข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกัน รวมทั้งการกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลที่บุคคลสื่อสารถึงกันจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 37 บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดกขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับความสะดวกจากการเวนคืน โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะผลกระทบต่อผู้ถูกเวนคืน รวมทั้งประโยชน์ที่ผู้ถูกเวนคืนอาจได้รับจากการเวนคืนนั้น

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการที่บัญญัติไว้ในวรรคสามเว้นแต่เป็นการเวนคืนเพื่อนำอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนไปชดเชยให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้ประโยชน์เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือมีอสังหาริมทรัพย์เหลือจากการใช้ประโยชน์ และเจ้าของเดิมหรือทายาทประสงค์จะได้คืน ให้คืนแก่เจ้าของเดิมหรือทายาท

ระยะเวลาการขอคืนและการคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนที่มีได้ใช้ประโยชน์ หรือที่เหลือจากการใช้ประโยชน์ให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท และการเรียกคืนค่าทดแทนที่ชดเชยไปให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การตรากฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์โดยระบุเจาะจงอสังหาริมทรัพย์หรือเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามความจำเป็น มิให้ถือว่าเป็นการขัดต่อมาตรา 26 วรรคสอง

มาตรา 38 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือการผังเมืองหรือเพื่อรักษาสถานภาพของครอบครัว หรือเพื่อสวัสดิภาพของผู้เยาว์

มาตรา 39 การเนรเทศบุคคลสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักร หรือห้ามมิให้ผู้มีสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักร จะกระทำมิได้

การถอนสัญชาติของบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยโดยการเกิด จะกระทำมิได้

มาตรา 40 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด

การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

มาตรา 41 บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(1) ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

(2) เสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว

(3) พ้องหน่วยงานของรัฐให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา 42 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กรชุมชนหรือหมู่คณะอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือเพื่อการป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด

มาตรา 43 บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(1) อนุรักษ์ ฟื้นฟู หรือส่งเสริมภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

(2) จัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

(3) เข้าซื้อกันเพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการใดอันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชน หรือเร่งเว้นการดำเนินการใดอันจะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชนและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาข้อเสนอแนะนั้น โดยให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วยตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

(4) จัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน

สิทธิของบุคคลและชุมชนตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึงสิทธิที่จะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

มาตรา 44 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

มาตรา 45 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันจัดตั้งพรรคการเมืองตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารพรรคการเมือง ซึ่งต้องกำหนดให้เป็นไปโดยเปิดเผยและตรวจสอบได้ เปิดโอกาสให้สมาชิกมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางในการกำหนดนโยบายและการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง และกำหนดมาตรการให้สามารถดำเนินการโดยอิสระไม่ถูกครอบงำหรือชี้นำโดยบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองนั้น รวมทั้งมาตรการกำกับดูแลมิให้สมาชิกของพรรคการเมืองกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

มาตรา 46 สิทธิของผู้บริโภคมีย่อมได้รับความคุ้มครอง บุคคลย่อมมีสิทธิรวมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค

องค์กรของผู้บริโภคตามวรรคสองมีสิทธิรวมกันจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีความเป็นอิสระ เพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการจัดตั้ง อำนาจในการเป็นตัวแทนของผู้บริโภค และการสนับสนุนด้านการเงินจากรัฐ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 47 บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ

บุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่
กฎหมายบัญญัติ

บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสีย
ค่าใช้จ่าย

มาตรา 48 สิทธิของมารดาในช่วงระหว่างก่อนและหลังการคลอดบุตรย่อมได้รับความ
คุ้มครองและช่วยเหลือตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ย่อม
มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 49 บุคคลจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้

ผู้ใดทราบว่ามีกรกระทำตามวรรคหนึ่ง ย่อมมีสิทธิร้องต่ออัยการสูงสุดเพื่อร้องขอให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าวได้

ในกรณีที่อัยการสูงสุดมีคำสั่งไม่รับดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือไม่ดำเนินการภายในสิบ
ห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ ผู้ร้องขอจะยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ได้

การดำเนินการตามมาตรานี้ไม่กระทบต่อการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการตามวรรค
หนึ่ง (สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2560)

สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ขั้นพื้นฐาน นอกจากจะมีกฎหมายเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการจัดระเบียบแล้ว ขนบธรรมเนียม
ประเพณี และวัฒนธรรม ยังเป็นแนวทางที่ใช้ยึดโยงให้สังคมมีความมั่นคงเข้มแข็งอีกด้วย เมื่อ
สังคมมีการพัฒนา เจริญเติบโต และมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น กลไกต่าง ๆ ที่จะจัดการให้
สังคมมีความสุขเกิดขึ้นนั้น จึงต้องมีการพัฒนาตามไปด้วย และสิทธิและเสรีภาพจึงเป็นอีก
กลไกหนึ่งในสังคมที่จะกำหนดว่าสังคมนั้น ๆ มีความสุขสงบ และสันติ

ข้อมูลพื้นที่

ประวัติความเป็นมา

มหาวิทยาลัยบูรพาพัฒนามาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เป็นสถาบันอุดมศึกษา
แห่งแรกของประเทศไทยที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 ต่อมา
ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสน เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน
พ.ศ. 2517 ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยบูรพา เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 และเปลี่ยน
สถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2551 ก้าวแรก

วิทยาลัยการศึกษา บางแสน (พ.ศ. 2498-2517) ปี พ.ศ. 2492 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูงขึ้นที่ชอยประสานมิตรอำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร ต่อมาในปี พ.ศ. 2497 ได้รับการยกฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ชื่อว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ในปี พ.ศ. 2498 ได้ขยายวิทยาเขตออกไปอีก 2 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน ตั้งอยู่ที่จังหวัดพระนคร และวิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 ก้าวต่อมา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน (พ.ศ. 2517-2533) วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับการยกฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโอนสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการมาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน จึงมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางแสนก้าวต่อมา มหาวิทยาลัยบูรพา (พ.ศ. 2533-ปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยบูรพาได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งด้านกายภาพ บุคลากร และการพัฒนาระบบบริหารงานที่มีประสิทธิภาพมีการจัดตั้งหน่วยงานใหม่เพิ่มขึ้นและมีการขยายงานโดยในปี พ.ศ. 2539 ได้จัดตั้งวิทยาเขตจันทบุรี และในปี พ.ศ. 2540 ได้จัดตั้งวิทยาเขตสระแก้ว มหาวิทยาลัยบูรพาเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ด้านสังคมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ และด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปรัชญา

สร้างเสริมปัญญา ใฝ่หาความรู้ คู่คุณธรรม ชี้นำสังคม

คำขวัญ

สุโข ปลอดภัยโลก ความสำเร็จให้สุข

วิสัยทัศน์

ขุมปัญญาตะวันออกเพื่ออนาคตของแผ่นดิน

พันธกิจ

1. ดำเนินการจัดการศึกษาอย่างเสมอภาคเท่าเทียม ควบคู่กับการเสริมสร้างเสริมภาพทางวิชาการและการใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต บนพื้นฐานของหลักคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ
2. ดำเนินการพัฒนาคุณภาพงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ และดำเนินการให้บริการทางวิชาการและการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนสังคมชุมชน ให้สามารถรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่มีความเป็นพลวัตสูง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ โดยครอบคลุม การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ศาสนา และการกีฬา รวมทั้งแสดงบทบาทนำในการพัฒนาสังคมชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง

ตราสัญลักษณ์ ของมหาวิทยาลัยบูรพา มี 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1

เป็นวงกลมซ้อนกันสองวง วงกลมในมีรูปเลขไทย “๕” อยู่ตรงกลาง ล้อมรอบด้วยกนกเปลวเพลิง ด้านบนมีรัศมีประกอบแปดแฉก ด้านล่างของเลข ๕ เป็นเส้นโค้งสามเส้น วงกลมนอกเบื้องบนมีคำว่า “ส โข ปญญาปฎิลาโก” เบื้องล่างมีคำว่า “มหาวิทยาลัยบูรพา”

ภาพที่ 2 ตราสัญลักษณ์แบบที่ 1

แบบที่ 2

เป็นวงกลมซ้อนกันสองวง วงกลมในมีรูปเลขไทย “๕” อยู่ตรงกลาง ล้อมรอบด้วยกนกเปลวเพลิง ด้านบนมีรัศมีประกอบแปดแฉก ด้านล่างของเลข ๕ เป็นเส้นโค้งสามเส้น วงกลมนอกเบื้องบนมีคำว่า “มหาวิทยาลัยบูรพา” เบื้องล่างมีคำว่า “BURAPHA UNIVERSITY”

ภาพที่ 3 ตราสัญลักษณ์แบบที่ 2

สีประจำมหาวิทยาลัย

สีประจำมหาวิทยาลัย คือ สีเทา-ทอง

สีเทา เป็นสีของสมอง หมายถึง ความเจริญทางสติปัญญา

ทอง หมายถึง คุณธรรม

สีเทา-ทอง หมายถึง บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นผู้ประกอบ ด้วยสติปัญญา และมีคุณธรรม

ต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ต้นมะพร้าว

คณะที่จัดการการศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะแพทยศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ คณะการจัดการและ
การท่องเที่ยว คณะโลจิสติกส์ คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร คณะสหเวชศาสตร์
คณะเกษตรศาสตร์ คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ คณะดนตรีและ
การแสดง วิทยาลัยนานาชาติ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ วิทยาลัย
วิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา

กองกิจการนิสิต

หมวดที่ 2

สิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของนิสิต

ข้อ 6 สิทธิ เสรีภาพ

- (1) นิสิตมีความเสมอภาคกันตามนัยแห่งข้อบังคับ ชั้นหรือระดับการศึกษาไม่ก่อให้เกิดเอกสิทธิ์แต่อย่างใด
- (2) นิสิตมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการชุมนุมเพื่อการวิचारณ์หรือแสดงความคิดเห็นอันก่อให้เกิดประโยชน์โดยเปิดเผยภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (3) นิสิตมีเสรีภาพในการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ทั้งในและนอกหลักสูตรตามความสามารถของตน
- (4) นิสิตมีเสรีภาพที่จะรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อดำเนินการเลือกตั้งตามบทบัญญัติแห่งข้อบังคับ
- (5) นิสิตมีสิทธิเสนอข้อคิดเห็น และเสนอแนะเรื่องราวต่าง ๆ ต่อมหาวิทยาลัยเมื่อเห็นว่าตนเองไม่ได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม
- (6) นิสิตมีสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการเสนอตัวเพื่อรับเลือกตั้งออกเสียงเลือกตั้งและออกเสียงประชามติ ตามบทบัญญัติแห่งข้อบังคับนี้

ข้อ 7 หน้าที่

- (1) นิสิตมีหน้าที่ปฏิบัติตน และดำรงไว้ซึ่งความสามัคคี เกียรติยศชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- (2) นิสิตมีหน้าที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มความสามารถ
- (3) นิสิตมีหน้าที่ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศและคำสั่งของมหาวิทยาลัย ตลอดจนกฎหมายบ้านเมือง

- (4) นิสิตมีหน้าที่ผดุงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไทย
- (5) นิสิตมีหน้าที่สนับสนุน และส่งเสริมให้กิจกรรมนิสิตมีความเจริญก้าวหน้า และปฏิบัติตามตามข้อบังคับนี้อย่างเคร่งครัด

หมวดที่ 3

การจัดส่วนบริหารกิจกรรมนิสิต

ข้อ 8 กรรมการบริหารกิจกรรมนิสิตระดับมหาวิทยาลัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

- (1) สถานิสนิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีชื่อย่อว่า สมบ. เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Burapha University Student Council” หรือใช้ชื่อย่อว่า “BUU.S.C.”
- (2) องค์การนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพามีชื่อย่อว่า อมบ. เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Burapha University Student Organization” หรือใช้ชื่อย่อว่า “BUU.S.O.”
- (3) สโมสรนิสิตคณะ.....มีชื่อย่อว่า ส (ตามด้วยชื่อย่อของคณะ 2 ตัวอักษร) เรียกชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Student Club of ..... Faculty” หรือใช้ชื่อย่อว่า “SC.....(ชื่อย่อคณะ)”

หมวดที่ 4

สถานิสนิต

ข้อ 9 ให้มีสถานิสนิตประกอบด้วยสมาชิกสถานิสนิตที่มาจากการเลือกตั้งวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสถานิสนิตและการบริหารสถานิสนิตให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ 10 อำนาจหน้าที่ของสถานิสนิต มีดังนี้

- (1) ควบคุมดูแลการดำเนินงานขององค์การนิสิตให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสถานิสนิต
- (2) พิจารณาและให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบก่อนนโยบายการบริหารงาน โครงการ และร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การนิสิต โดยให้องค์การนิสิตแจ้งรายละเอียดแต่ละโครงการหากไม่เห็นชอบให้สถานิสนิตจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อให้องค์การนิสิตนำไปพิจารณาปรับปรุง
- (3) ประเมินผลการดำเนินงานขององค์การนิสิตและให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ดีควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม
- (4) เสนอแนะสิ่งที่ดีควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และเสนอแนะข้อคิดเห็นอื่น ๆ อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต
- (5) พิจารณาให้ความเห็นชอบระเบียบ ข้อบังคับขององค์การนิสิต สถานิสนิต สโมสรนิสิต ชมรม ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงิน และไม่ขัดต่อข้อบังคับนี้ และนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อประกาศใช้ต่อไป

(6) แต่งตั้งนิสิตขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ กรรมการหรือที่ปรึกษาของสภานิสิตได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร

(7) เสนอแนะ ควบคุมดูแลความประพฤติ และรับฟังความคิดเห็นของนิสิต

(8) เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจกรรมการบริหารองค์การนิสิตเป็นรายบุคคลในกรณีที่ไม่ว่าดำเนินการตามนโยบายหรือกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยบุคคลนั้นมีสิทธิชี้แจงเหตุผลต่อที่ประชุมสภานิสิตได้ หากสภานิสิตลงมติไม่ไว้วางใจด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกสภานิสิตที่ได้รับการแต่งตั้ง ให้แจ้งต่อองค์การนิสิต เพื่อดำเนินการถอดถอน และสรรหาบุคคลมากระทำหน้าที่นี้แทนยกเว้นนายกองค์การนิสิตจะกระทำได้อีกต่อเมื่อลงมติไม่ไว้วางใจทั้งคณะ

(9) เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตทั้งคณะในกรณีที่ไม่ว่าดำเนินงานตามนโยบายหรือกระทำผิดวินัยนิสิตอย่างร้ายแรง ทั้งนี้คณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตมีสิทธิชี้แจงต่อที่ประชุมสภานิสิตได้

หากสภานิสิตลงมติไม่ไว้วางใจด้วยคะแนนเสียง 2 ใน 3 ของสมาชิกสภานิสิตที่ได้รับการแต่งตั้ง ให้แจ้งต่อองค์การนิสิต หากองค์การนิสิตไม่เห็นด้วยให้องค์การนิสิตยื่นอุทธรณ์ต่อสภานิสิตภายใน 7 วันนับตั้งแต่วันที่ได้รับเรื่องจากสภานิสิต ถ้าสภานิสิตยังยืนยันในมติเดิม ให้นิสิตลงประชามติชี้ขาดว่าสภานิสิตหรือองค์การนิสิตฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะต้องสิ้นสมาชิกภาพ

(10) จำนวนสมาชิกสภานิสิตที่ได้รับการแต่งตั้งไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 มีสิทธิ เข้าชื่อเสนอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจตามข้อ 10 (8) หรือ ข้อ 10 (9) ต่อประธานสภานิสิตได้

(11) ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารองค์การนิสิต ถูกลงมติไม่ไว้วางใจและลาออกทั้งคณะ ให้สภานิสิตเป็นผู้ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่ลาออก และในระหว่างที่ยังไม่มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตชุดใหม่ ให้คณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตชุดเดิมรักษาการไว้ โดยไม่เกี่ยวข้องกับการเงินและงบประมาณใด ๆ ทั้งสิ้น โดยองค์การนิสิตไม่สามารถจัดกิจกรรมใดๆ ได้ จนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตชุดใหม่ เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต

ในกรณีที่สภานิสิตสิ้นสมาชิกภาพทั้งคณะตามข้อ 10 (9) ให้องค์การนิสิตเป็นผู้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภานิสิต ให้แล้วเสร็จภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันสิ้นสมาชิกภาพ

(12) เสนอชื่อสมาชิกสภานิสิตเป็นรายบุคคลต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาถอดถอนสมาชิกผู้นั้น โดยความเห็นชอบของสมาชิกสภานิสิตไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของสมาชิกสภานิสิตที่ได้รับการแต่งตั้ง

ข้อ 11 องค์ประกอบของคณะกรรมการสภานิสิต วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุม ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของกรรมการ ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวดที่ 5

องค์การนิสิต

ข้อ 12 ให้มีองค์การนิสิตประกอบด้วยนายกองค์การนิสิตและกรรมการบริหารองค์การนิสิตนายกองค์การนิสิตได้จากการเลือกตั้งทั่วไปวิธีการเลือกตั้งนายกองค์การนิสิตและการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิตให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ 13 อำนาจและหน้าที่ขององค์การนิสิต มีดังนี้

- (1) ปกป้องรักษาผลประโยชน์และสิทธิอันชอบธรรมของนิสิตในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนิสิต
- (2) เป็นตัวแทนนิสิตในการติดต่อกับสถาบันต่าง ๆ
- (3) พิจารณาจัดทำนโยบายบริหารงาน โครงการ และร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสภานิสิตและองค์การนิสิต แล้วเสนอต่อสภานิสิตภายในเดือนเมษายน
- (4) บริหารและดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภานิสิต
- (5) เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมสภานิสิตทุกครั้งที่มีกิจการที่เกี่ยวข้อง
- (6) แต่งตั้งนิสิตเป็นกรรมการ อนุกรรมการ เพื่อดูแลและดำเนินงานขององค์การนิสิตโดยกระทำเป็นลายลักษณ์อักษร
- (7) กรรมการ 1 ใน 3 ของกรรมการทั้งหมดมีสิทธิที่จะให้นายกองค์การนิสิต หรือผู้ทำกรแทน เรียกประชุมกรรมการบริหารองค์การนิสิตได้
- (8) เสนอออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับนิสิตต่อสภานิสิตเพื่อเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณา
- (9) ทำหน้าที่เลือกตั้งสมาชิกสภานิสิต และคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิต
- (10) เสนอชื่อกรรมการบริหารองค์การนิสิตเป็นรายบุคคลต่ออธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาถอดถอนกรรมการบริหารผู้นั้น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิต ไม่น้อยกว่า 2 ใน 3

ข้อ 14 องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิต อำนาจและหน้าที่ของกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุม ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยบูรพา, 2560)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อรัฐธรรมนูญ ได้ดังนี้คือ

สุภาพร รัตนศักดิ์ (2541) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญ ปี 2540 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจ และมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญถูกจัดไว้แตกต่างกัน โดยประเมินจากผู้ที่มีโอกาสติดตามข่าวสารอย่างจริงจังและมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ จะมีความรู้และมีบทบาทต่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญได้มากกว่าผู้ที่ไม่ค่อยติดตามข่าวสาร เนื่องจากข้อจำกัดทางเวลาและความพร้อมต่อการรับข้อมูล

สาธิต มิตรรัก (2545) ศึกษาเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจ มีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเลือกตั้งใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในระดับมาก เมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่าตัวแปรด้าน ชั้นปีที่ศึกษา อายุ ภูมิฐานะ รายได้ของครอบครัว และความสนใจข่าวสารเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งใหม่

กาญจนาวัลย์ ปานเฟื่อง (2545) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในจังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษา พบว่าปัจจัยที่ทำให้ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ เพศ อาชีพ ความสนใจข่าวสารทางการเมือง และการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง ยกเว้น อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และความสำนึกทางการเมือง

ขวัญชัย ทองเจริญ (2547) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับหลักการทั่วไปของศาลรัฐธรรมนูญมากกว่าการสรรหาและกระบวนการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ และนักศึกษามีความสนใจต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในเรื่องที่เป็นที่สนใจของประชาชน นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความคาดหวังในระดับสูงต่อคุณสมบัติของผู้เข้ามาทำหน้าที่ตุลาการศาล

รัฐธรรมนูญ แต่มีความคาดหวังค่อนข้างน้อยกว่าในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นองค์กรอิสระและการคัดสรรตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำเนินการโดยสมาชิกวุฒิสภา

ทัศนาศ พุทธิการกิจ (2548) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 โดยศึกษาจากประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 เกี่ยวกับสิทธิในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด โดยประชาชนมีความรู้ความเข้าใจว่าตนเองมีหน้าที่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีสิทธิเสนอความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นตนเอง

อนุภัทร จำริญรัตน์นกร (2551) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนเขตเทศบาลเหมืองง่า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูนต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 14 เรื่อง การปกครองท้องถิ่น มาตรา 281 ถึง มาตรา 290 โดยศึกษาจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ตำบลเหมืองง่า อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน พบว่า ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของประชาชน โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.64 มีเพียง 8 ข้อจากทั้งหมด 30 ข้อ ที่มีคะแนนอยู่ในระดับน้อย ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ เช่น เสียงตามสาย วิทยุ อินเทอร์เน็ต แผ่นพับ ทำป้ายประชาสัมพันธ์ ผ่านหน่วยงานเช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสถาบันการศึกษา วัด หรือหน่วยงานในชุมชน เช่น อสม. กองทุนหมู่บ้านหรือกลุ่มต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐเป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจจัดทำหลักสูตรความรู้ที่เหมาะสม จัดให้มีการเรียนการสอนในโรงเรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจะได้ทราบว่าประชาชนมีความหวังด้านใดบ้าง

ปริญญา แอ โส๊ะ (2553) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบล ของสมาชิกสภาในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง กลุ่มตัวอย่าง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็น เพศชาย (ร้อยละ 6.78) มีอายุอยู่ระหว่าง 35-45 ปี (ร้อยละ 52.8) รองลงมาอันดับหนึ่ง คือ 25-30 ปี (ร้อยละ 26.6) รองลงมาอันดับสอง คือ 45 ปี ขึ้นไป (ร้อยละ 20.6) การศึกษามัธยมศึกษา (ร้อยละ 45.3) รองลงมาอันดับหนึ่ง คือ ปริญญาตรี/ สูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 28.1) รองลงมาอันดับสอง คือ ประถมศึกษา (ร้อยละ 17.3) มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งในช่วง 4 ปี 1 สมัย

(ร้อยละ 56.1) แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ อบต. ของสมาชิก อบต. ในอำเภอเมืองตรัง จำแนกตามเพศ พบว่าเพศหญิง เพศชาย มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = 0.03$) โดยที่สมาชิก อบต. ที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจ ร้อยละ 48.8 ในขณะที่สมาชิกที่เป็นเพศหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจ ร้อยละ 43.29

อำนาจ แยมศิริ (2553) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ของประชาชน อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งของ อำเภอพรเจริญ จังหวัดหนองคาย อายุ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ อบต.ของสมาชิกสภา แต่ระดับ การศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ อบต. ของสมาชิกสภาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.001$) โดยที่สมาชิกสภา อบต. ที่มีระดับ การศึกษาระดับอนุปริญญาเพียง (ร้อยละ 60) ที่มีระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจกฎหมาย รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ อบต. ของสมาชิกสภาต่ำ ในขณะที่สมาชิกสภา อบต. มีการศึกษา ระดับประถมศึกษาถึง (ร้อยละ 78.4) ที่มีระดับความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและ พระราชบัญญัติ อบต.ของสมาชิกสภาต่ำ

กิตติคุณ โพธิ์ยามย์ (2555) ศึกษาเรื่องความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพ ทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาคณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีส เทอร์น กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาคณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น พบว่า บทบาทของ นักศึกษามีความอ่อนแอลงดังที่สังคมไทยในปัจจุบันกล่าวถึง 7 แต่กลับเห็นว่าเป็น “พลัง” ที่เกิดขึ้น ในบริบทที่แตกต่างออกไปจากอดีตเพื่อสร้างความหมายของ “พลังของนักศึกษา” ความหมายใหม่ ในบริบทการเมืองไทยปัจจุบัน แต่ทว่าจะนำไปสู่แบบแผนของประชาธิปไตยหรือไม่ นั่น ก็เป็น หน้าที่ของวงวิชาการที่จะต้องตรวจสอบ เปรียบเทียบ และจัดการต่อไปหากจุดมุ่งหมายนั้นคือการ พัฒนาประชาธิปไตยให้สมบูรณ์แบบ นอกเหนือจากนั้น ผู้วิจัยหวังว่าการศึกษางานวิจัยชิ้นนี้ใน ประเด็นบทบาทของนักศึกษาในการเมืองไทย อาจจะส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ในบริบทการศึกษาในสังคมไทยจะชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากตัวอย่างสถานศึกษาที่กว้างขวางออกไป และกำลังที่มีอิทธิพลต่อการ “ผลิตคน” ในสังคมไทยอย่างรอบด้านอยู่ไม่น้อยเกี่ยวกับ

อรุณี กาศยานนท์ (2559) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนในเขตอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัด พิษณุโลก รวมทั้งสิ้น 9 อำเภอ ได้แก่ อำเภอ อำเภอนครไทย อำเภอชาติตระการ อำเภอบางระกำ

อำเภอบางกระทุ่ม อำเภอวัดโบสถ์ อำเภอพรหม อำเภอวังทอง อำเภอเนินมะปราง พบว่า ประชาชน จังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 เป็นอย่างดี การที่ ประชาชนจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 อาจเนื่องมาจาก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ประชาชนจึงให้ความสนใจและเข้าไปมีส่วนร่วมในการติดตามข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและคนในชุมชนให้ความร่วมมือสนับสนุนต่อโครงการหรืองานด้านต่าง ๆ เพราะประชาชนสามารถที่จะเข้าไปพบปะติดต่อพูดคุยกับตัวแทนที่ตนเลือกเข้าไปทำงานหน้าที่ได้อย่างสะดวก หรืออาจเนื่องมาจากการที่มีสื่อในด้านต่าง ๆ คอยให้ข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญให้ประชาชนได้รับทราบ ซึ่งสื่อเป็นสิ่งที่ให้ความสำคัญไม่น้อย ตัวอย่างสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น โดยการติดตามข่าวสารทางรัฐธรรมนูญ จากการศึกษาในครั้งนี้ของประชาชนในเขตจังหวัดพิษณุโลก ทั้ง 9 อำเภอ ซึ่งคนที่ติดตามข่าวสารทางรัฐธรรมนูญผ่านสื่อที่ให้นิยามมากที่สุด คือ โทรทัศน์ โดยเป็นคนในพื้นที่ อำเภอเมือง และอำเภอชาติตระการ

สรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าผลการวิจัยส่วนหนึ่งแสดงข้อมูลของบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ฯลฯ และความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้อาจต้องการทราบความรู้ความเข้าใจของนิสิตที่มีต่อรัฐธรรมนูญ

ตารางที่ 1 สังเคราะห์เพื่อทบทวนวรรณกรรม

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนินงาน การวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ วิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับ การวิจัย	ตัวแปรที่จัดทำหรับ การศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
ศุภาพร รัตนศักดิ์ (2541)	ความรู้ความ เข้าใจใน กระบวนการ การร่าง รัฐธรรมนูญ ปี 2540 ของครู โรงเรียนมัธยม ศึกษาในเขต อำเภอเมือง เชียงใหม่	วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อดำเนิน การวิเคราะห์ ข้อมูลตามวิธีการ ทางสถิติ	ครูโรงเรียน มัธยมศึกษา จำนวน 498 คน	แบบสอบถาม แบ่งเป็นส่วน 1. ด้านข้อมูลทั่วไป ของกลุ่มตัวอย่าง 2. ด้านกระบวนการ การเกี่ยวกับการร่าง รัฐธรรมนูญ 3. ด้านความรู้ความ เข้าใจ	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. สถานภาพ 4. การศึกษา 5. วิชาที่สอน 6. ระดับชั้น 7. รายได้ ตัวแปรตาม 1. ด้านกระบวนการ เกี่ยวกับการร่าง รัฐธรรมนูญ 2. ด้านความรู้ความ เข้าใจ	ผู้สอนในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย จะมีความรู้ในเรื่องนี้ มากกว่าผู้สอนใน ระดับมัธยมต้น เพราะ ผู้สอนนักเรียนใน ระดับมัธยมปลายต้อง ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามข่าวสารอยู่ เสมอ เพื่อนำไป ถ่ายทอดให้แก่นักเรียน หรือตอบคำถาม นักเรียนที่เรียนสูงกว่า มัธยมต้น

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนินงาน การวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ วิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับ การวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับ การศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
สาธิต มิตรรัก (2545)	ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540	วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้สถิติ t-test และการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS	นักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 304 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน	แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน 1. ด้านข้อมูลทั่วไป 2. ด้านพฤติกรรม 3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. คณะที่กำลังศึกษาตัวแปรตาม 1. ด้านการมีส่วนร่วม 2. ด้านแนวคิด 3. ด้านความรู้ความเข้าใจ	พบว่าตัวแปรด้านลักษณะการอยู่อาศัยทำให้ความเข้าใจของนักเรียนนายร้อยตำรวจ แตกต่างกันได้ โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนิน การวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ วิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับ การวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับ การศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
กาญจนาวลัย ปานเพ็อง (2545)	ความรู้ความเข้าใจ ของประชาชน เกี่ยวกับการ เลือกตั้งตาม รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540: ศึกษาเฉพาะกรณี ประชาชนใน จังหวัดนนทบุรี	วิจัยเชิงปริมาณ โดยการใช่ โปรแกรม SPSS	ประชาชนผู้มีสิทธิ เลือกตั้งในจังหวัด นนทบุรี จำนวน 400 คน ใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบ โควต้า	แบบสอบถาม ถามแบ่งเป็น 4 ส่วน 1. ด้านความรู้ทั่วไป 2. ด้านการมีส่วน ร่วมทางการเมือง 3. ด้านความสำนึก เกี่ยวกับการเมือง 4. ด้านความรู้ความ เข้าใจ	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ ตัวแปรตาม 1. ด้านความรู้ทั่วไป 2. ด้านการมีส่วน ร่วมทางการเมือง 3. ด้านความสำนึก เกี่ยวกับการเมือง 4. ด้านความรู้ความ เข้าใจ	พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ ความรู้ความเข้าใจของ ประชาชนเกี่ยวกับการ เลือกตั้งตาม รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย ต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติคือ เพศ อาชีพ ความสนใจ ข่าวสารทางการเมือง และการเข้ามีส่วนร่วม ทางการเมือง ยกเว้น อายุ ระดับการศึกษา และความสำนึกทาง การเมือง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
ขวัญชัย ทองเจริญ (2547)	ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ	วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC สำหรับวิเคราะห์	นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 2 ตอน 1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา 2. แบบสำรวจความรู้ความเข้าใจด้านบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ	แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน 1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา 2. แบบสำรวจความรู้ความเข้าใจด้านบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. สถาบันการศึกษา 4. ระดับการศึกษา 5. สาขาที่กำลังศึกษา 6. ภูมิลำเนาของนักศึกษา	1. นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ระดับปานกลาง 2. นักศึกษามีความสนใจต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญระดับมากที่สุด 3. นักศึกษามีความคาดหวังในระดับสูงต่อคุณสมบัติของผู้เข้ามาทำหน้าที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ แต่มีความคาดหวังค่อนข้างน้อยในวินัยกลางของศาลรัฐธรรมนูญ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษ	ผลการศึกษาที่ได้
ทัศนภาพฤทธิการกิจ (2548)	ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540	วิจัยเชิงปริมาณ ใช้สถิติ ANOVA (ค่า F-test	ประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก	แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน 1. ด้านข้อมูลพื้นฐาน 2. ด้านความรู้ความเข้าใจ 3. ด้านความคิดเห็น	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. ภูมิลำเนา 4. พื้นที่อาศัย 5. ระดับการศึกษา 6. อาชีพ 7. ช่องทางการรับทราบข่าวสารทางการเมือง 8. โอกาสในการติดตามหรือรับทราบข่าวสารทางการเมือง	พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นในเรื่องการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงแตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ พื้นที่อาศัย และโอกาสในการติดตามหรือรับทราบข่าวสารทางการเมือง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษ	ผลการศึกษาที่ได้
อนุภัทร จำริญรัตน์กร (2551)	ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเขตเทศบาล เมืองงำ อำเภอมืองงำ จังหวัดลำพูน ต่อ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 14 เรื่องการปกครองท้องถิ่น มาตรา 281 ถึง มาตรา 290	วิจัยเชิงปริมาณ โดยคำสถิติ ได้แก่ ความรู้ ความรู้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่การปกครองของเทศบาลตำบลเมืองงำ อำเภอเมืองงำ จังหวัดลำพูน จำนวน 14,238 คน	แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน 1. ด้านข้อมูลทั่วไป 2. ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อรัฐธรรมนูญ 3. ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อรัฐธรรมนูญ 4. ด้านแนวทางการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของประชาชนเป็นคำถามปลายเปิด	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 6. หมู่บ้านที่อยู่อาศัย ตัวแปรตาม 1. ด้านความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อรัฐธรรมนูญ 2. ด้านแนวทางการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของประชาชน	พบว่า ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจของประชาชน โดยรวมมีความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 0.64

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับการศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
ปริญญา เอกโตะ (2553)	ความรู้ความเข้าใจกฎหมาย รัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ของสมาชิกสภาในอำเภอเมืองตรัง	วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมSPSS และการทดสอบ (t-test)	สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองตรัง 13 อบต. จำนวน 214 คน	แบบสอบถาม	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ตาม ด้านความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ	พบว่า เพศหญิง เพศชาย มีค่าคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P=0.03) โดยที่สมาชิก อบต. ที่เป็นเพศชายมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจร้อยละ 48.8 ในขณะที่สมาชิกที่เป็นเพศหญิงมีค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจ ร้อยละ 43.29

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนินการวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและวิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับการการศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
อำนาจ แซ่มศิริ (2553)	ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	วิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้การวิเคราะห์ One-way ANOVA ประกอบกับการทดสอบเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี LSD ซึ่งกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05	ประชาชนที่มีสิทธิเลือก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่อายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 395 คน การสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร Yamane	แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้ 1. คำถามทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคล 2. คำถามเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง 3. คำถามเกี่ยวกับความรู้ทางการเมือง 4. ข้อเสนอแนะ	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. อาชีพ 4. ระดับการศึกษา 5. รายได้ 6. การรับรู้ข่าวสารทางการเมือง	พบว่า ประชาชนอำเภอพรเจริญ ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับดีมาก และระดับดีรวมเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 63.54 ของกลุ่มตัวอย่าง โดยมีผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่าเกณฑ์เพียง ร้อยละ 11.14
						ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนิน การวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ วิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการ วิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับ การศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
กิตติคุณ โพธิ์ธรรมย์ (2555)	ความรู้และความ เข้าใจเกี่ยวกับ สิทธิและเสรีภาพ ทางการเมืองตาม รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ของ นักศึกษาคณะ บริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์ อีสเทิร์น	วิจัยเชิงคุณภาพ โดย ใช้แบบสัมภาษณ์ เชิงลึก	นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัย ฟาร์อีสเทิร์น จำนวน 11 คน	การสัมภาษณ์เป็น 2 ประเด็น 1. ด้านการเรียนรู้ทาง การเมืองที่มีผลต่อ ความรู้ความเข้าใจต่อ สิทธิเสรีภาพทาง การเมืองของนักศึกษา 2. ด้านอำนาจและ บทบาทของรัฐไทยต่อ การสร้างความรู้ความ เข้าใจและพฤติกรรม ทางการเมืองของ นักศึกษาในปัจจุบัน	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. ภูมิภาค 3. ชั้นปีที่ศึกษา 4. สาขาวิชาที่เรียน 5. การเข้าร่วมกิจกรรม ชมรมของมหาวิทยาลัย	พบว่า นิติระดับ ปริญญาตรี ภาควิชา รัฐศาสตร์และรัฐ ประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษร ศาสตร์ ที่มีความสนใจ ข่าวสารและมีความรู้ ความเข้าใจการเมือง แตกต่างกัน ของวุฒิสภา ตาม รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

ตารางที่ 1 (ต่อ)

วิจัย (ปี)	ประเด็นการวิจัย	วิธีการดำเนิน การวิจัย	กลุ่มตัวอย่างและ วิธีการสุ่ม	เครื่องมือที่ใช้สำหรับการ วิจัย	ตัวแปรที่ใช้สำหรับ การศึกษา	ผลการศึกษาที่ได้
อรุณี กาศยานนท์ (2559)	ความรู้ความเข้าใจ ของประชาชน จังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อ รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550	วิจัยเชิงปริมาณ โดย ใช้การวิเคราะห์ค่า แปรปรวน (One- way ANOVA)	ประชาชนที่อาศัยอยู่ ในจังหวัดพิษณุโลก และเขตชนบท จำนวน 450 คนใช้ วิธีการสุ่มตัวอย่าง แบบสะดวก	แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ส่วน 1. ด้านข้อมูลพื้นฐาน 2. ด้านสิทธิและเสรีภาพ และการมีส่วนร่วม ของประชาชน 3. ด้านความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับสถาบัน ทางการเมือง 4. ด้านความรู้ความ เข้าใจของประชาชน เกี่ยวกับองค์กร ตรวจสอบอิสระและศาล	ตัวแปรอิสระ 1. เพศ 2. อายุ 3. การศึกษา 4. อาชีพ 5. เขตที่อยู่อาศัย ตัวแปรตามประกอบด้วย ปัญหา 3 ด้าน 1. ด้านสิทธิและเสรีภาพและ การมีส่วนร่วมของประชาชน 2. ด้านสถาบันการเมือง 3. ด้านองค์กรตรวจสอบ อิสระและศาล	พบว่า 1. เพศชายและเพศ หญิงและอาชีพ มี ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 ใน ระดับที่ไม่แตกต่างกัน 2. รายได้ต่อเดือนของ ประชาชนจังหวัด พิษณุโลก มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 ใน ระดับที่ไม่แตกต่างกัน

จากตารางสรุปประเด็นการวิจัยข้างต้นนำมาสรุปเป็นตารางตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันได้ดังนี้

ตารางที่ 2 สรุปเปรียบเทียบความสอดคล้องของตัวแปร

ผู้วิจัย (ปี)	เพศ	อายุ	คณะที่กำกับศึกษา	สถาบันการศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา	ภูมิถำเนา	ช่องทางกำรรับข่ำว	ตัวแปรตาม
สุภำพร รัตนส่ำก (2541)	✓	✓			✓			ด้ำนควำมรู้ควำม เข้ำใจใน รัฐธรรมนุญ
สำธิต มิตรรัก (2545)	✓		✓					ด้ำนควำมรู้ควำม เข้ำใจใน รัฐธรรมนุญ
กำญจนำวลย์ ปำนเพื่อง (2545)	✓	✓			✓			ด้ำนควำมรู้ควำม เข้ำใจใน รัฐธรรมนุญ
ขวัญชัย ทองเจริญ (2547)	✓	✓		✓		✓		ด้ำนควำมรู้ควำม เข้ำใจใน รัฐธรรมนุญ
ทศนำ พุดติกำรกิจ (2548)	✓	✓					✓	ด้ำนควำมรู้ควำม เข้ำใจใน รัฐธรรมนุญ
อนุก่ำทร จำเริญรัตนำกร (2551)	✓	✓			✓			ด้ำนควำมรู้ควำม เข้ำใจใน รัฐธรรมนุญ
ปริญญำ แอโสะ (2553)	✓	✓						ด้ำนควำมรู้ควำม เข้ำใจใน รัฐธรรมนุญ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ผู้วิจัย (ปี)	เพศ	อายุ	คณะที่กำลังศึกษา	สถาบันการศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา	ภูมิสำเนา	ช่องทางการรับข่าว	ตัวแปรตาม
อำนาจ แย้มศิริ (2553)	✓	✓			✓			ด้านความรู้ความ เข้าใจใน รัฐธรรมนูญ
กิตติคุณ โพธิยารมย์ (2555)	✓							ด้านความรู้ความ เข้าใจใน รัฐธรรมนูญ
อรุณี กาษยานนท์ (2559)	✓	✓			✓			ด้านความรู้ความ เข้าใจใน รัฐธรรมนูญ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ รายได้ต่อเดือน ชั้นปีที่ศึกษา ภูมิลำเนา สิทธิการออกเสียง และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอวิธีการดำเนินการศึกษาตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง
6. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำนวน 26,324 คน (กองทะเบียนและประมวลผล, 2560)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี จำนวน 394 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยโดยใช้สูตรของ Yamane (1973 อ้างถึงใน กาญจนาวลัย ปานเฟื่อง, 2545) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งแทนค่าตามสูตรได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม (กำหนดให้เท่ากับ 0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{26,324}{1+(26,324 \times 0.05^2)} \\ &= 394 \end{aligned}$$

ดังนั้น จากการคำนวณจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้จริง จำนวน 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) โดยการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

คณะ/ วิทยาลัย	จำนวนนิสิต (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณะพยาบาลศาสตร์	587	10
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	4,458	68
คณะวิทยาศาสตร์	1,147	18
คณะศึกษาศาสตร์	1,582	24
คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,290	35
คณะศิลปกรรมศาสตร์	1,010	15
คณะสาธารณสุขศาสตร์	709	11
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	722	10
คณะแพทยศาสตร์	240	4
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	2,861	43
คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	3,554	54
คณะโลจิสติกส์	1,719	26
คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	313	5
คณะสหเวชศาสตร์	596	9
คณะเภสัชศาสตร์	533	8
คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	811	12
คณะวิทยาการสารสนเทศ	1,792	27
คณะดนตรีและการแสดง	257	4
วิทยาลัยนานาชาติ	1,143	17
รวม	26,324	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นแบ่งแบบสอบถามออกเป็นส่วน ๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิภาค การไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ลักษณะแบบสอบถามเป็นชนิดเลือกตอบ จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำนวน 30 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามแบบเลือกตอบถูกผิด 2 ตัวเลือก

โดยมีการให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก ได้คะแนน 1 คะแนน

ตอบผิด ได้คะแนน 0 คะแนน

ข้อที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน คือ 1, 2, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 26, 28, 29, 30

ข้อที่ตอบผิดได้ 1 คะแนน คือ 3, 4, 9, 15, 17, 18, 21, 25, 27

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ศึกษาและตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความชัดเจนในการใช้ภาษา และขอบเขตของเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุง ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุง ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.1 นายอภิชาติ คงถอด ตำแหน่ง ปลัดอำเภอศรีราชา (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ)

3.2 ดร.กิจฐเขต ไกรवास ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหาร มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต ตำแหน่ง อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง และมีชื่ออยู่ในระบบทะเบียนนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 ชุด เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) KR-20 เท่ากับ 0.77 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.30-0.66

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา แล้วนำไปสร้างเป็นแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปทำการรวบรวมข้อมูลจากนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ชุด
3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถาม ไป 400 ชุด มีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคือมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ของแบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคลเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในส่วนที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของบุคคลต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากบุคคลผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
2. การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยการปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ และสามารถถอนตัวออกจากการเป็นผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยการปฏิเสธหรือถอนตัวของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะไม่มีผลกระทบต่อสิทธิประการใด ๆ ที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะพึงได้รับ

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2560 ถึง 1 มีนาคม พ.ศ. 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามที่ทำการตอบ แล้วนำทั้งหมดมาวิเคราะห์และประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา การไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญใช้สถิติบรรยาย (Descriptive statistics) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ใช้สถิติบรรยาย (Descriptive statistics) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เกณฑ์การแปลผลโดยนำผลคะแนนที่ใช้วิธีอิงเกณฑ์ตามแนวคิดของ Bloom (1956 อ้างถึงใน นวรัตน์ พัฒโนทัย, 2555)

คะแนนร้อยละ 24-30 หมายถึง มีความรู้ดีมาก

คะแนนร้อยละ 21-23 หมายถึง มีความรู้ดี

คะแนนร้อยละ 18-20 หมายถึง มีความรู้พอใช้

คะแนนร้อยละ 15-17 หมายถึง มีความรู้น้อย

3. การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติอ้างอิง (Inferencial statistics) ทดสอบในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

3.1 กรณีตัวแปรอิสระมีระดับการวัดแบบช่วงหรือส่วน (Interval or ordinal scale) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ได้แก่ ตัวแปรเพศ

3.2 กรณีตัวแปรอิสระมีระดับการวัดแบบกลุ่มหรืออันดับ (Interval or ordinal scale) และตัวแปรตามที่มีระดับการวัดแบบช่วงหรืออัตราส่วน (Interval or ordinal scale) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe') ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย และเพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิภาค การไปใช้สิทธิการออกเสียง/ ประชามติร่างรัฐธรรมนูญ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จำนวน 400 คน ซึ่งผู้วิจัยของนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	236	59.00
หญิง	164	41.00
รวม	400	100.00

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนิติต เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 59.00 และเป็นนิติต เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 41.00

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	87	21.75
20-35 ปี	313	78.25
รวม	400	100.00

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนิติตอายุ 20-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 78.25 และนิติตอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.75

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะพยาบาลศาสตร์	10	2.50
คณะวิทยาศาสตร์	18	4.50
คณะศึกษาศาสตร์	24	6.00
คณะวิศวกรรมศาสตร์	35	8.75
คณะแพทยศาสตร์	4	1.00
คณะศิลปกรรมศาสตร์	15	3.75
คณะโลจิสติกส์	26	6.50
คณะสหเวชศาสตร์	9	2.25
คณะเภสัชศาสตร์	8	2.00
คณะดนตรีและการแสดง	4	1.00
คณะวิทยาการสารสนเทศ	27	6.75
คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	12	3.00
คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	5	1.25
คณะการจัดการและการท่องเที่ยว	54	13.50
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	43	10.75
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	68	17.00
คณะสาธารณสุขศาสตร์	11	2.75

ตารางที่ 6 (ต่อ)

คณะที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	10	2.50
วิทยาลัยนานาชาติ	17	4.25
รวม	400	100.00

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำการศึกษาวิจัยจำนวน 400 คน รวม 19 คณะ แบ่งเป็นสามลำดับแรก คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 68 คน หรือร้อยละ 17.00 รองลงมาคือคณะการจัดการและการท่องเที่ยว จำนวน 54 คน หรือร้อยละ 13.50 และถัดมา คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ จำนวน 43 คน หรือร้อยละ 10.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคใต้	42	10.50
ภาคกลาง	160	40.00
ภาคตะวันออก	77	19.25
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	55	13.75
ภาคเหนือ	43	10.75
ภาคตะวันตก	23	5.75
รวม	400	100.00

จากตารางพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาเป็นนิสิตภาคตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 19.25 ถัดมาเป็นนิสิตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ 13.75 และลำดับสุดท้ายนิสิตภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 5.75

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ

การไปใช้สิทธิการออกเสียง/ ประชามติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	239	59.75
ไม่เคย	161	40.25
รวม	400	100.00

จากตารางพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม “เคย” ไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ คิดเป็นร้อยละ 59.75 และนิสิตที่ “ไม่เคย” ไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ คิดเป็นร้อยละ 40.25

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสาร

การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	236	59.00
ไม่เคย	164	41.00
รวม	400	100.00

จากตารางพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม “เคย” ได้รับข้อมูลข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 59.00 และนิสิตที่ “ไม่เคย” ได้รับข้อมูลข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 41.00

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

ผลการศึกษาคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยมีประเด็นคำถาม ทั้งหมด 30 ข้อ ดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้ความเข้าใจ

ประเด็นคำถาม	ตอบถูก		ตอบไม่ถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ประชาชนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำกรนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ	396	99.00	4	1.00
2. ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่ประชาชนพึงกระทำ	390	97.50	10	2.50
3. การใช้สิทธิหรือเสรีภาพจะกระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐก็ได้	332	83.00	68	17.00
4. กฎหมายไม่ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป	350	87.50	50	12.50
5. กฎหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง	320	80.00	80	20.00
6. สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ	380	95.00	20	5.00
7. ประชาชนซึ่งถูกละเมิดสิทธิที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อชี้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลมิได้	333	83.25	67	16.75
8. ประชาชนซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐ	382	95.50	18	4.50
9. ความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ การศึกษา มีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน	319	79.75	81	20.25
10. การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจะกระทำไม่ได้	299	74.75	101	25.25
11. ประชาชนมีความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอันใดจะกระทำมิได้	326	81.50	74	18.50
12. ประชาชนผู้เป็นเจ้าของที่หรือพนักงานของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป	386	96.50	14	3.50
13. การคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลตามที่กฎหมายบัญญัติ	371	92.75	29	7.25

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ตอบถูก		ตอบไม่ถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. การลงโทษด้วยวิธีการโศคร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้	367	91.75	33	8.25
15. การไม่ให้ประกันไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ	339	84.75	61	15.25
16. ประชาชนย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวและครอบครัว	388	97.00	12	3.00
17. ประชาชนย่อมไม่มีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกันไม่ว่าในทางใด ๆ	365	91.25	35	8.75
18. ประชาชนย่อมไม่มีเสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่	368	92.00	32	8.00
19. ประชาชนย่อมมีสิทธิอนุรักษ์ฟื้นฟูขนบธรรมเนียม และประเพณีอันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ	393	98.25	7	1.75
20. ประชาชนย่อมมีสิทธิจัดการ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้	385	96.25	15	3.75
21. ประชาชนย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสามารถมีอาวุธอยู่ในครอบครองได้	330	82.50	70	17.50
22. ประชาชนย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดกของบิดามารดาที่ถูกต้องตามกฎหมาย	386	96.50	14	3.50
23. ประชาชนย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้	366	91.50	34	8.50
24. ประชาชนย่อมมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค	381	95.25	19	4.75
25. การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของประชาชน เพื่อให้ล่วงรู้ ซึ่งข้อมูลที่ประชาชนสื่อสารถึงกันจะกระทำมิได้โดยไม่ต้องมีหมายของศาล	351	87.75	49	12.25

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ตอบถูก		ตอบไม่ถูก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
26. ประชาชนผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติประชาชนย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	378	94.50	22	5.50
27. ประชาชนจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้	351	87.75	49	12.25
28. ผู้บริโภคมีสิทธิรวมกันจัดตั้งเป็นองค์กร เพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ตามกฎหมายบัญญัติ	386	96.50	14	3.50
29. ในคดีอาญาก่อนคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าจำเลยไม่มีความผิด	348	87.00	52	13.00
30. การจำกัดเสรีภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อความมั่นคงของรัฐ	366	91.50	34	8.50

จากตารางพบว่า ลำดับที่ของความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย พบประเด็นที่ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุดสามอันดับแรกคือ ข้อที่ 1 ประชาชนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำกรนั้นได้ และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ คิดเป็นร้อยละ 99.00 รองลงมาคือ ข้อที่ 19 ประชาชนย่อมมีสิทธิอนุรักษ์ฟื้นฟู ขนบธรรมเนียม และประเพณีอันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ คิดเป็นร้อยละ 98.25 และถัดมา ข้อที่ 16 ประชาชนย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว และครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 97.00 ตามลำดับ และสามอันดับสุดท้ายคือ ข้อที่ 5 กฎหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ ข้อที่ 9 ความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ การศึกษา มีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน คิดเป็นร้อยละ 79.75 และสุดท้ายคือข้อที่ 10 การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจะกระทำมิได้ คิดเป็นร้อยละ 74.75

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละระดับความรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เกณฑ์การแปลผล	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้น้อย	10	2.50
ความรู้พอใช้	11	2.75
ความรู้ดี	40	10.00
ความรู้ดีมาก	339	84.75
รวม	400	100.00

$\bar{X}$ = 27.08 , SD = 3.37 , Max = 30 , Min = 14

จากตารางพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 84.75 รองลงมาเป็นความรู้ดี คิดเป็นร้อยละ 10.00 และความรู้พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 2.75 สุดท้ายคือความรู้น้อย คิดเป็นร้อยละ 2.50

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
หญิง	236	26.74	3.40	-2.45	.01**
ชาย	164	27.57	3.28		

**P ≤ .01

จากตารางพบว่า นิสิตเพศชายและเพศหญิง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่าเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 2 นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	$\bar{X}$	SD
ต่ำกว่า 20 ปี	87	27.06	3.25
20-35 ปี	313	27.09	3.41
รวม	400	27.08	3.37

จากตารางพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย สูงสุดเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 27.09 และช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 27.06

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของ ความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1	0.06	0.06	0.00	0.94
ภายในกลุ่ม	398	4535.38	11.40		
รวม	399	4535.44			

จากตาราง การเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามอายุ พบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 3 นิสิตที่คณะที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	จำนวน	$\bar{X}$	SD
คณะพยาบาลศาสตร์	10	21.30	4.60
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	68	26.25	3.56
คณะวิทยาศาสตร์	18	24.78	2.34
คณะศึกษาศาสตร์	24	28.33	3.02
คณะวิศวกรรมศาสตร์	35	28.86	2.72
คณะศิลปกรรมศาสตร์	15	27.80	1.86
คณะสาธารณสุขศาสตร์	11	29.55	0.52
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา	10	25.20	4.34
คณะแพทยศาสตร์	4	24.00	3.74
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	43	28.70	1.63
คณะกรรมการและการท่องเที่ยว	54	27.37	1.96
คณะโลจิสติกส์	26	27.50	3.26
คณะกรรมการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร	5	22.40	2.70
คณะสหเวชศาสตร์	9	22.44	3.17
คณะเภสัชศาสตร์	8	29.63	0.52
คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์	12	23.67	1.72
คณะวิทยาการสารสนเทศ	27	28.67	1.75
คณะดนตรีและการแสดง	4	22.00	2.16
วิทยาลัยนานาชาติ	17	28.47	3.57
รวม	400	27.08	3.37

จากตารางพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย สูงสุดค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 29.63 รองลงมาเป็นคณะสาธารณสุขศาสตร์ เท่ากับ 29.55 และคณะวิศวกรรมศาสตร์ เท่ากับ 28.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจ
ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพ
ของปวงชนชาวไทย จำแนกตามคณะที่ศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	18	1592.77	88.49	11.46	.00**
ภายในกลุ่ม	381	2942.67	7.72		
รวม	399	4535.44			

**P ≤ .01

จากตาราง การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามตัวแปรคณะ พบว่า นิสิตที่สังกัดคณะต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (Post-hoc) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') ตามตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกเป็นคณะที่ศึกษา

คณะที่ศึกษา	$\bar{X}$	พยาบาลศาสตร์	ศึกษาศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เภสัชศาสตร์	วิทยาการสารสนเทศ	การจัดการและการท่องเที่ยว	รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	สาธารณสุขศาสตร์	วิทยาลัยนานาชาติ
พยาบาลศาสตร์	21.30		7.03*	7.56*	8.33*	7.37*	6.07*	7.40*	8.25*	7.17*
ศึกษาศาสตร์	28.33									
วิศวกรรมศาสตร์	28.86									
เภสัชศาสตร์	29.63									
วิทยาการสารสนเทศ	28.67									
การจัดการและการท่องเที่ยว	27.37									
รัฐศาสตร์และนิติศาสตร์	28.70									
สาธารณสุขศาสตร์	29.55									
วิทยาลัยนานาชาติ	28.47									

จากตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (Post-hoc) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe') พบว่า มีความแตกต่าง จำนวน 8 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ กับ นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ รองลงมาคู่ที่ 2 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ กับ นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่า นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ ถัดมาคู่ที่ 3 นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ กับ นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่า นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า นิสิตคณะ

พยาบาลศาสตร์ ถัดมาคือที่ 4 นิสิตคณะวิทยาการสารสนเทศ กับนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่า นิสิตคณะวิทยาการสารสนเทศ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่านิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ ถัดมาคือที่ 5 นิสิตคณะการจัดการและการท่องเที่ยว กับนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่านิสิตคณะการจัดการและการท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจมากกว่านิสิตคณะพยาบาลศาสตร์

ถัดมาคือที่ 6 นิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ กับนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่านิสิตคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่านิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ ถัดมาคือที่ 7 นิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ กับนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่านิสิตคณะสาธารณสุขศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่านิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ และคู่สุดท้ายคือที่ 8 นิสิตวิทยาลัยนานาชาติ กับนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ โดยพบว่านิสิตวิทยาลัยนานาชาติ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่านิสิตคณะพยาบาลศาสตร์ ดังนั้น นิสิตคณะพยาบาลศาสตร์มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เฉลี่ยต่ำกว่าทุกคณะ

สมมติฐานที่ 4 นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีมีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จำแนกเป็นภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	$\bar{X}$	SD
ภาคใต้	42	27.64	3.08
ภาคกลาง	160	27.34	2.96
ภาคตะวันออก	77	25.21	4.31
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	55	27.22	3.38
ภาคเหนือ	43	28.51	2.04
ภาคตะวันตก	23	27.52	2.71
รวม	400	27.08	3.37

จากตารางพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย สูงสุด

เฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 28.51 รองลงมานิสิตที่มีภูมิลำเนาภาคใต้ เท่ากับ 27.64 และนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตก เท่ากับ 27.52 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญฯ กับนิสิตที่มีภูมิลำเนาที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5	387.48	77.50	7.36	.00**
ภายในกลุ่ม	394	4147.96	10.53		
รวม	399	4535.44			

**P ≤ .01

จากตาราง การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามตัวภูมิลำเนา พบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (Post-hoc) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe') ตามตารางที่ 20

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาว
ไทย จำแนกเป็นรายคู่

ภูมิภาค	X	ภาคใต้	ภาคกลาง	ภาคตะวันออก	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ภาคเหนือ	ภาคตะวันตก
ภาคใต้	27.64						
ภาคกลาง	27.34						
ภาคตะวันออก	25.21	2.44*	2.13*		2.01*	3.30*	
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	27.22						
ภาคเหนือ	28.51						
ภาคตะวันตก	27.52						

จากตารางผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ (Post-hoc) ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') พบว่า มีความแตกต่าง จำนวน 4 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 นิสิตที่มีภูมิลำเนาภาคใต้ กับภาคตะวันออก โดยพบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออก รองลงมาคู่ที่ 2 นิสิตที่มีภูมิลำเนาภาคกลาง กับภาคตะวันออก โดยพบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออก ถัดมาคู่ที่ 3 นิสิตที่มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับภาคตะวันออก โดยพบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออก และสุดท้ายคู่ที่ 4 นิสิตที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือ กับภาคตะวันออก โดยพบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคเหนือ มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออก ดังนั้น นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ต่ำกว่าภาคอื่น ๆ

สมมติฐานที่ 5 นิสิตที่มีการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามตัวแปรการไปใช้สิทธิ

การใช้สิทธิ	จำนวน	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
เคย	239	27.28	3.12	1.42	.00**
ไม่เคย	161	26.79	3.71		

**P ≤ .01

จากตารางพบว่า นิสิตที่เคยการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ และนิสิตที่ไม่เคย การไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่านิสิตที่เคยการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่ไม่เคยการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 6 นิสิตที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามตัวแปรการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การรับข่าว	จำนวน	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
เคย	236	27.32	3.21	1.73	.45**
ไม่เคย	164	26.73	3.57		

**P ≤ .01

จากตารางพบว่า นิสิตที่เคยการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและนิสิตที่ไม่เคยการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่านิสิตที่เคยการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่ไม่เคยการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

การทดสอบสมมติฐาน

จากผลการทดสอบสมมติฐานของตัวแปรอิสระทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ จำแนกตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิลำเนา การไปใช้สิทธิการออกเสียง/ ประชามติร่างรัฐธรรมนูญ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา สรุปผลการทดสอบ ตามตารางที่ 23 ดังนี้

ตารางที่ 23 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
2. นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. นิสิตที่คณะที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
4. นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
5. นิสิตที่มีการไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
6. นิสิตที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจและเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยจำแนกตามเพศ อายุ คณะที่ศึกษา ภูมิภาค การไปใช้สิทธิการออกเสียง/ ประชามติร่างรัฐธรรมนูญ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปยังนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา โดยใช้วิธีแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติบรรยาย (Descriptive statics) ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และสถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่า (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (จำนวน 236 คน) ร้อยละ 59.00 มีอายุส่วนใหญ่ช่วง 20.35 ปี (จำนวน 313 คน) ร้อยละ 78.25 มีนิสิตส่วนใหญ่ที่ศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ (จำนวน 68 คน) ร้อยละ 17.00 มีภูมิลำเนาส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลาง (จำนวน 160 คน) ร้อยละ 40.00 มีการเคยไปใช้สิทธิการออกเสียง/ ประชามติ (จำนวน 239 คน) ร้อยละ 59.75 และเคยรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (จำนวน 236 คน) ร้อยละ 59.00

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

ผลการวิจัยพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 84.75 ต่อมาเป็นความรู้ดี คิดเป็นร้อยละ 10.00 และความรู้พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 2.75 สุดท้ายคือความรู้น้อย คิดเป็นร้อยละ 2.50

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย พบว่านิสิตที่มีเพศ คณะที่ศึกษา ภูมิภาค การไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากอยู่ในภาพรวมที่ดีมาก คิดเป็นร้อยละ 84.75 รองลงมาเป็นความรู้ดี คิดเป็นร้อยละ 10.00 และความรู้พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 2.75 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รัฐบาลจัดให้มีการเผยแพร่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560 ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น ทางเว็บไซต์ของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ทางสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ทางสื่อออนไลน์ ทางโทรทัศน์ ฯลฯ ทำให้นิสิตสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือรับรู้เกี่ยวกับหมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จึงส่งผลให้นิสิตส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญชัย ทองเจริญ (2547) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับหลักการทั่วไปของศาลรัฐธรรมนูญมากกว่าการสรรหาและกระบวนการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทศนา พฤติการกิจ (2548) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 โดยศึกษาจาก ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 เกี่ยวกับสิทธิในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากที่สุด โดยประชาชนมีความรู้ความเข้าใจว่าตนเองมีหน้าที่ดูแลทรัพยากรธรรมชาติร่วมกับรัฐ มีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนิน โครงการของรัฐที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีสิทธิเสนอความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นตนเอง

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยมีประเด็นการอภิปรายผลตามตัวแปรดังต่อไปนี้

2.1 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกัน โดยพบว่าเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเพศหญิง อาจกล่าวได้ว่า เพศชายเป็นเพศที่มีความเป็นผู้นำสูง ทำให้เกิดความสนใจในเรื่องการเมือง เพศชายมักจะเรียนรู้ทางการเมือง จนเกิดการกระตุ้นความคิดมีการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจสิทธิและเสรีภาพกันภายในครอบครัว และกลุ่มเพื่อนมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร รัตนศักดิ์ (2541) ได้กล่าวไว้ว่า เพศชายมีความรู้ความเข้าใจมากกว่าเพศหญิง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยืนยันความเชื่อมั่นว่าเพศต่างกันทำให้มีความรู้ในเรื่องนี้ต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้ ความสนใจในทางการเมืองของเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพราะว่าเพศชายชอบความตื่นเต้น การแข่งขัน เรื่องอำนาจและการปกครอง นอกจากนี้แล้วเพศชายยังชอบสนทนาปัญหาการเมืองในหมู่เพื่อนที่เรียกว่า “สภากาแฟ” และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนาวลัย ปานเฟื่อง (2545) กล่าวว่า เพศชายมีความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าเพศหญิง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ต่างกัน และ ปริญญา แอโสะ (2553) กล่าวว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดตรัง ส่วนใหญ่เป็น เพศชาย แสดงว่า เพศหญิงยังให้ความสนใจในการมีส่วนร่วมในการปกครองน้อยอยู่มาก ซึ่งอาจสืบเนื่องจากในภูมิภาคนี้อาจมีการยอมรับในความสามารถของเพศหญิงน้อยกว่าเพศชายในการมีส่วนร่วมในการปกครองหรือการบริหารงาน

2.2 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ไม่แตกต่างกัน พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 20-35 ปี มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย สูงสุดเฉลี่ย ($\bar{X}$) และช่วงอายุ ต่ำกว่า 20 ปี ส่วนการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย พบว่า นิสิตที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจไม่แตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่า อายุไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะ ความรวดเร็ว และความทันสมัยของเทคโนโลยี และไม่มีข้อจำกัดด้านอายุในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวง

ชนชาวไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ปริญญา แอ โส๊ะ (2553)พบว่าความแตกต่างในเรื่องอายุ ไม่มีผลที่ทำให้เกิดความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนอาจจะเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ เรื่องความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลของสมาชิกสภา เมืองตรัง จังหวัดตรัง จึงทำให้ความแตกต่างเรื่องอายุไม่ เป็นผลที่ทำให้ความรู้ความเข้าใจแตกต่างกัน

2.3 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีคณะที่ศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกัน นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาคณะเกษตรศาสตร์ มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย สูงสุดค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 29.63 รองลงมาเป็นคณะสาธารณสุขศาสตร์ เท่ากับ 29.55 และ คณะวิศวกรรมศาสตร์ เท่ากับ 28.86 ซึ่งจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ตามตัวแปรคณะ พบว่า นิสิตที่สังกัดคณะต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุด ซึ่งอาจเกิดได้จากการที่นิสิตในคณะพยาบาลศาสตร์ มีการเรียนวิชาการค่อยข้างหนักและเน้นด้านการฝึกวิชาชีพ มีการฝึกขึ้นนอร์ด จึงทำให้ไม่ค่อยมีเวลาทำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของปวงชนชาวไทยเท่าที่ควร

2.4 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย พบว่า นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามภาคเหนือ สูงสุดเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 28.51 กับนิสิตที่มีภูมิลำเนาภาคใต้ เท่ากับ 27.64 และนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันตก โดยนิสิตที่มีภูมิลำเนา อยู่ในภาคตะวันออก มีค่าเฉลี่ยคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ต่ำกว่าภาคอื่น ๆ แตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่า นิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออก ให้ความสำคัญในเรื่องสิทธิและเสรีภาพ ค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมเพื่อรณรงค์ ให้นิสิตเกิดความสนใจและมีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มีการสนทนากับกลุ่มเพื่อน ในห้องเรียนและไม่มีข้อจำกัดด้านภูมิลำเนาในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

2.5 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่มีการไปใช้สิทธิ/การลงประชามติต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกัน โดยพบว่านิสิตเคยไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่ไม่เคยไปใช้สิทธิ/ การลงประชามติ อาจกล่าวได้ว่า นิสิตมีความตื่นตัวในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับประชาธิปไตย ส่วนหนึ่งเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยภายในมหาวิทยาลัย เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภานิสิตวิธีการเลือกตั้งนายกองค์การนิสิตและการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารองค์การนิสิต อาจมีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนาวลัย ปานเฟื่อง (2545) ได้กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเข้าร่วมทางการเมืองต่างกัน จะมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการศึกษาจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.6 ผลการศึกษาพบว่า นิสิตที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แตกต่างกัน โดยพบว่านิสิตที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ อาจกล่าวได้ว่า นิสิตมีการติดตามข่าวเพื่อพัฒนาตนเอง ปัจจุบันนิสิตสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วจาก เครื่องมือสื่อสารที่สะดวกและทันสมัย จากโทรทัศน์ และโทรศัพท์มือถือผ่านทางแอปพลิเคชัน ต่างๆ โดยนิสิตสามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย หรือจากการที่นิสิตนำเสนอผลงานการศึกษาภายในห้องเรียน ซึ่งทำให้เพื่อนร่วมห้องเรียนได้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร รัตนศักดิ์ (2541) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญ ปี 2540 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง ครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจ และมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญถูกจัดไว้แตกต่างกัน โดยประเมินจากผู้ที่มีโอกาสติดตามข่าวสารอย่างจริงจังและมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ จะมีความรู้และมีบทบาทต่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการร่างรัฐธรรมนูญได้มากกว่าผู้ที่ไม่ค่อยติดตามข่าวสาร เนื่องจากข้อจำกัดทางเวลาและความพร้อมต่อการรับข้อมูล และงานวิจัยของ ทศนา พฤตการกิจ (2548) กล่าวว่า ประชาชนกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 พบว่าประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงแตกต่างกันผู้ที่รับราชการหรือทำ งานรัฐวิสาหกิจจะมีความรู้ความเข้าใจมากกว่า

ผู้ที่ค้าขายหรือเป็นนักธุรกิจ และผู้ที่ค้าขายหรือเป็นนักธุรกิจก็มีความรู้ความเข้าใจมากกว่า ผู้ที่ทำงานรับจ้างทั่วไปส่วนผู้ที่มีโอกาสในการติดตามข่าวสารทางการเมืองมากก็จะมีความรู้ความเข้าใจมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความรู้ดีมาก แต่อย่างไรก็ดีจากการจัดเรียงอันดับของ ความรู้ความเข้าใจของนิสิต พบว่าข้อ 9. ความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ การศึกษา มีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน และข้อ 10. การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจะกระทำได้อยู่ใน 2 ลำดับสุดท้าย ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรนำข้อค้นพบนี้มาพิจารณาดำเนินการเพื่อเพิ่ม ซึ่งเป็น การที่จะช่วยให้เกิดแรงกระตุ้นนิสิตในการรับรู้ให้มีความสำคัญและตระหนักถึงเรื่อง สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย จึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัยควรจัด โครงการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย อย่างต่อเนื่อง
2. มหาวิทยาลัยควรเพิ่มช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลสิทธิและเสรีภาพ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น มีแอปพลิเคชัน เว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย
3. มหาวิทยาลัยควมมีนโยบายส่งเสริมให้คณาจารย์ จัดการเรียนการสอนให้มีการสอดแทรก เรื่องสิทธิและเสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2560

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ในแต่ละคณะควรส่งเสริมให้ชมรม มีกิจกรรมการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของนิสิตในเรื่องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย กับเพื่อนภายในและภายนอกชมรมเป็นประจำ
2. คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ เป็นแกนนำในการส่งเสริมกิจกรรมเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยการจัดนิทรรศการ ซึ่งอาจจะมีการจัดกิจกรรม เกี่ยวกับการได้วาที เพื่อทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนิสิตคณะเดียวกันและนิสิตต่างคณะกัน หรือการจัด

บอร์คภายในบริเวณต่างๆของมหาวิทยาลัยเพื่อกระตุ้นในนิตเกิดความตื่นตัว และตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. การศึกษาวิจัยความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาในวงกว้าง โดยการวิจัยในครั้งต่อไปควรจะทำเป็นวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเปรียบเทียบการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการศึกษาแนวคิดเป็นแบบเฉพาะกลุ่ม
2. การศึกษาวิจัยความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยทำการศึกษารูปแบบในวิทยาเขตอื่นๆ เช่น วิทยาเขตจันทบุรี วิทยาเขตสระแก้ว แล้วนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบระหว่างกันของมหาวิทยาลัยบูรพา
3. การศึกษาวิจัยความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยวิจัยทำการศึกษารูปแบบในการสื่อสาร เรื่องความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ให้มีประสิทธิภาพและนิตเข้าถึงได้ง่าย

บรรณานุกรม

- กองทะเบียนและประมวลผล. (2560). ข้อมูลนิสิตที่เข้าศึกษาปริญญาตรี. เข้าถึงได้จาก www.reg.ac.th
- กาญจนาวลัย ปานเฟื่อง. (2545). ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2545: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กิตติคุณ โปธิยารมย์. (2555). ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 ของนักศึกษาคณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการเมืองการปกครอง, คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ขวัญชัย ทองเจริญ. (2547). ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ต่อบทบาทของศาลรัฐธรรมนูญ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการเมืองการปกครอง, คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ใจชนก ภาคอืด. (2557). การจัดการความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. เข้าถึงได้จาก www.nida.ac.th
- ณัฐกร วิทิตานนท์. (2553). หลักรัฐธรรมนูญเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดลนภา หงส์ทอง, กฤษณา ไหมน้อย และคมกริช สุทศศรี. (2552). ความรู้การรับรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้ปวดข้อยุงลายของนักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพะเยา. วารสารสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพะเยา, 50(3), 16.
- ทัศนาวุฒิจันทร์กิจ. (2548). ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการใช้อำนาจอธิปไตยทางตรงตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการเมืองการปกครอง, คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นวรรตน์ พัฒโนทัย. (2555). *ความรู้ความเข้าใจในความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลทางระบบคอมพิวเตอร์: กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาระบบสารสนเทศ, คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ประวัติและความเป็นมาของวันรัฐธรรมนูญ. (2560). *ความเป็นมาของวันรัฐธรรมนูญ*. เข้าถึงได้จาก www.siamrath.co.th
- ปริญญา แอโสะ. (2553). *ความรู้ความเข้าใจกฎหมายรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลของสมาชิกสภาในอำเภอเมืองตรัง จังหวัดตรัง*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิรนาฏ กิตติ, อาริณุช แก้ววงค์ และสุดสาคร พุกงาม. (2550). *ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในอำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาชีววิทยา, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ภัทรกร เฉลยจรรยา. (2558). *การศึกษาความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรม*. มหาวิทยาลัยศิลปากร. เข้าถึงได้จาก www.kongkit.su.ac.th
- ภัทริกา ต่างใจเย็น. (2551). *การจัดการสุขาภิบาลอาหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการร้านอาหารและแผงลอย ในเขตเทศบาลตำบลห้วยเม็กอำเภอห้วยเม็ก*. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสาธารณสุขศาสตร์, สาขาวิชาการจัดการระบบสุขภาพ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มหาวิทยาลัยบูรพา. (2560). *ข้อมูลมหาวิทยาลัยบูรพา*. เข้าถึงได้จาก www.buu.ac.th
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2559). เข้าถึงได้จาก www.xn12cg1cxchd0a2g
- ลำควน เรือนโนวา. (2552). *ความรู้ความเข้าใจและปัญหาในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2560). เข้าถึงได้จาก <http://click.senate.go.th>
- สาธิต มิตรรัก. (2545). *ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเลือกตั้งใหม่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สาธิต อ้วนดวงดี. (2550). *ความรู้ความเข้าใจและการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ในการจัดตั้งและจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล: ศึกษากรณีกองทุนหมู่บ้านจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุภาพร รัตนศักดิ์. (2541). *ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการรัฐธรรมนูญ ปี 2540 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการเมืองการปกครอง, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาวดี แสนทวีสุข. (2550). *ความรู้ความเข้าใจในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. 2547 ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2552). *การสื่อสารกับสังคม*. เข้าถึงได้จาก www.phatrsa.blogspot.com
- แสงจันทร์ โสภากาล. (2550). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- อนุภัทร จำเริญรัตนากร. (2551). *ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเขตเทศบาลเมืองง่า อำเภอเมืองจังหวัดลำพูนต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 14 เรื่องการปกครองท้องถิ่น มาตรา 281 ถึง มาตรา 290*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐประศาสนศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรุณี กาศยานนท์. (2559). *ความรู้ความเข้าใจของประชาชนจังหวัดพิษณุโลก ที่มีต่อรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารจัดการภาครัฐ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- อำนาจ แยมศิริ. (2553). *ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาคผนวก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในระดับปริญญาโท หลักสูตรประกาศนียบัตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญมากยิ่งขึ้น จึงขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความสนใจร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย 30 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องว่าง [ ] หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

[ ] หญิง [ ] ชาย

2. อายุ

[ ] ต่ำกว่า 20 ปี [ ] 20-35 ปี

[ ] 36-45 ปี [ ] 46 ปีขึ้นไป

3. คณะที่ศึกษา

[ ] คณะพยาบาลศาสตร์ [ ] คณะวิทยาศาสตร์ [ ] คณะศึกษาศาสตร์

[ ] คณะวิศวกรรมศาสตร์ [ ] คณะแพทยศาสตร์ [ ] คณะศิลปกรรมศาสตร์

[ ] คณะโลจิสติกส์ [ ] คณะสหเวชศาสตร์ [ ] คณะเกษตรศาสตร์

[ ] คณะดนตรีและการแสดง [ ] คณะวิทยาการสารสนเทศ

[ ] คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ [ ] คณะการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร

[ ] คณะการจัดการและการท่องเที่ยว [ ] คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

[ ] คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ [ ] คณะสาธารณสุขศาสตร์

[ ] คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา [ ] วิทยาลัยนานาชาติ

4. ภูมิลำเนา

[ ] ภาคใต้ [ ] ภาคกลาง

[ ] ภาคตะวันออก [ ] ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

[ ] ภาคเหนือ [ ] ภาคตะวันตก

5. ท่านเคยไปใช้สิทธิการออกเสียง/ ประชามติร่างรัฐธรรมนูญ

[ ] เคย [ ] ไม่เคย

6. ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หรือไม่

[ ] เคย [ ] ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพาที่มีต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

คำชี้แจง

ประเด็นคำถามต่อไปนี้เกี่ยวข้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เท่านั้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตาราง เพื่อตอบคำถามตามความรู้ความเข้าใจของท่าน

ประเด็นคำถาม	ใช่	ไม่ใช่
หมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย		
1. ประชาชนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำกรนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ		
2. ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่นเป็นสิ่งที่ประชาชนพึงกระทำ		
3. การใช้สิทธิหรือเสรีภาพจะกระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐก็ได้		
4. กฎหมายต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป		
5. กฎหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง		
6. สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติหรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้		
7. ประชาชนซึ่งถูกละเมิดสิทธิที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญสามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้ยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลมิได้		
8. ประชาชนซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐ		
9. ความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ การศึกษา มีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน		
10. การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลจะกระทำมิได้		
11. ประชาชนมีความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้		
12. ประชาชนผู้เป็นเจ้าของที่หรือพนักงานของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพ เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป		
13. การคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลตามที่กฎหมายบัญญัติ		
14. การลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้		

15. การไม่ให้ประกันไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ		
16. ประชาชนย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว และครอบครัว		
17. ประชาชนย่อมไม่มีเสรีภาพในการติดต่อสื่อสารถึงกันไม่ว่าในทางใด ๆ		
18. ประชาชนย่อมไม่มีเสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่		
19. ประชาชนย่อมมีสิทธิอนุรักษ์ฟื้นฟู ขนบธรรมเนียม และประเพณีอันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ		
20. ประชาชนย่อมมีสิทธิจัดการ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้		
21. ประชาชนย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสามารถมีอาวุธอยู่ในครอบครองได้		
22. ประชาชนย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดกของบิดามารดาที่ถูกต้องตามกฎหมาย		
23. ประชาชนย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้		
24. ประชาชนย่อมมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค		
25. การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของประชาชน เพื่อให้ล่วงรู้ ซึ่งข้อมูลที่ประชาชนสื่อสารถึงกันจะกระทำมิได้ โดยไม่ต้องมีหมายของศาล		
26. ประชาชนผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายบัญญัติประชาชนย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย		
27. ประชาชนจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมิได้		
28. ผู้บริโภคมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งเป็นองค์กร เพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ ตามกฎหมายบัญญัติ		
29. ในคดีอาญาก่อนคำพิพากษาอันถึงที่สุด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าจำเลยไม่มีความผิด		
30. การจำกัดเสรีภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อความมั่นคงของรัฐ		

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาว อัญรัตน์ ยิ่งตระกูล
วัน เดือน ปี เกิด	31 มกราคม พ.ศ. 2537
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลพระปิ่นเกล้า
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 11/1 หมู่ 10 ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2557 รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (การบริหารทั่วไป) คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2560 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารทั่วไป) วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา